

Full Circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

2011. január – 45. szám

Fotó: jorik de beer (Flickr.com)

TOP 5 – KOTTASZERKESZTŐK

Lilypond - LilypondTool - Denemo - NoteEdit - RoseGarden

A Full Circle magazin nem azonosítandó a Canonical Ltd.-vel!

Linux Hírek

4

Full Circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

Hölgyek és az Ubuntu

24

Programozunk Python-ban –
19. rész

7

Írjunk cikket a Full Circle
Magazinba

12

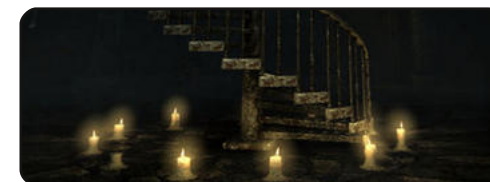
Útmutatók a Full Circle
magazinnak szóló cikkek
írásához. Számítunk az olvasók
cikkeire, tehát kérlek, írjatok!

Linux Labor

13

Készen álltok arra, hogy
felújítsatok egy régi PC-t, de
sem CD meghajtója nincs, sem
az Ubuntut nem szereti? Mi a
teendő?

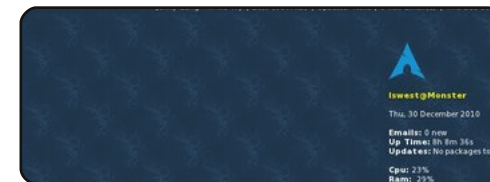
Játékok Ubuntu-n

25

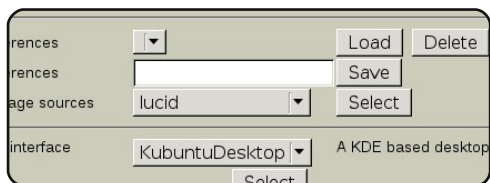
Virtualizáció: DebianXen –
2. rész

9

Parancsolj és uralkodj

5

Telepítés m23-mal

10

Fókuszban – KDE 4.5

20

Levelek

22

Top 5

32

Minden szöveg- és képanyag, amelyet a magazin tartalmaz, a Creative Commons Nevezd meg! – Így add tovább! 3.0 Unported Licenc alatt kerül kiadásra. Ez annyit jelent, hogy átdolgozhatod, másolhatod, terjesztheted és továbbadhatod a cikkeket a következő feltételekkel: jelezned kell eme szándékodat a szerzőnek (legalább egy név, e-mail cím vagy url eléréssel), valamint fel kell tüntetni a magazin nevét („full circle magazin”) és az url-t, ami a www.fullcirclemagazine.org (úgy terjeszd a cikkeket, hogy ne sugalmazzák azt, hogy te készítetted őket, vagy a te munkád van benne). Ha módosítasz, vagy valamit átdolgozol benne, akkor a munkád eredményét ugyanilyen, hasonló vagy ezzel kompatibilis licenz alatt leszel köteles terjeszteni.

A Full Circle magazin teljesen független a Canonicaltól, az Ubuntu projektek támogatójától. A magazinban megjelenő vélemények és állásfoglalások a Canonical jóváhagyása nélkül jelennek meg.

Előszó

Üdvözlünk a Fullcircle magazin első 2011-es kiadásában!

Remélem, mindannyiótoknak jól teltek az ünnepek, akárhol is vagytok. Üdvözet az FCM egy újabb évében! Ebben az évben (áprilisban, hogy egészen pontosak legyünk) töltjük be a negyediket. Hihetetlen, hogy ilyen sokáig kihúztuk. Mindegy, ennyit az áprilisról.

Ebben a hónapban *Lucas* egy újabb virtualizációs cikkel tér vissza, *Greg* hozza a Python sorozat tizenkilencedik részét, és megmutatjuk, hogyan telepítsünk Ubuntut m23-mal. A Linux Labban elmesélem, hogyan szorítsunk több disztrót egy pendrájvra a MultiSystem segítségével. A Top 5-ben *Andrew* ezúttal kottázó programokról ír. És, *Robin* KDE rajongóvá válik? Micsoda horror!

Mikor ezt az előszót írom, *Robin* és csapata épp kiadta a tizenötödik részt a podcastból, amiben az Androidtól kezdve a Dropboxig lesz minden. A [hatodik](#) oldalon olvashatsz erről, vagy kattints ezen az oldalon a jobboldali linkre a letöltéshez. Ráadásul azt hiszem, *Robin* megoldotta a sorozatok összevonását, szóval készüljete egy különleges kiadásra az Ubuntu 9.10-es Tökéletes Szerverről.

A következő hónaptól reményeim szerint új sorozat érkezik *Elmer Perry*-től, az, amit már igen sokszor kértetek. Ő lesz a ti OpenOffice oktatótok, szóval készüljete.

Mint mindig, szükségünk van új cikkekre, szóval remélem az újévi fogadalmak közt volt a cikkírás az FCM számára. A [tizenkettedik](#) oldalon olvashattok egy gyorstalpalót az íráshoz és beküldéshez. Ne aggódjatok a helyesírás miatt, szerkesztőcsapatunk, akik minden cikket átolvasnak, rendbehozzák a cikkeiteket.

Minden jót a 2011-es évre, és boldog új évet!

Ronnie

ronnie@fullcirclemagazine.org

A magazin az alábbiak felhasználásával készült:

Full Circle Podcast

Megjelenik minden második héten, mindig a friss Ubuntu hírekkel, véleményekkel, áttekintőkkel, interjúkkal és hallgatói visszajelzésekkel. A Side-Pod egy újdonság, egy extra (rendszerűtlen) rövid podcast, ami mellékága a fő podcastnak. Leginkább általános technikai és nem-Ubuntu succokkal foglalkozik, melyek nem illenek a fő podcastba.

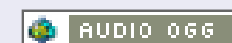
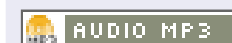
Műsorvezetők:

Robin Catling

Ed Hewitt

Dave Wilkins

<http://fullcirclemagazine.org>

A Broadcom csatlakozik a Linux Alapítványhoz

Awifi-chipeket gyártó Broadcom csatlakozott a Linux Alapítványhoz utalva arra, hogy egyre több nyílt forrású drivert ad ki Linuxhoz. Az elmúlt hónapban a Timesys, a Protecode és a Mentor Graphics szintén csatlakozott a nonprofit, Linuxot képviselő szervezethez.

A Broadcom sokáig valamiféle mumusnak tűnt a nyílt forrású Linux közösségnek, de a vezeték nélküli félvezető beszállító szeptemberben javítani kezdte helyzetét, mikor kiadta nyílt forrású Linux driverét a legújabb 802.11n chipjeihez.

Most a Broadcom megtette a következő lépést azzal, hogy csatlakozott a nonprofit Linux Alapítványhoz (LA), növelve ezzel még több Linux driver és támogatás valószínűségét.

Forrás: linuxfordevices.com

AskUbuntu elérte a 6000-t

Három hónappal az új Ubuntu dizájnban történt sikeres Q&A indulás óta elértük (<http://askubuntu.com>) a 6000 kérdésszámot. Az a 6000 kérdés 91%-ban megválaszolásra került 8600 felhasználó 14000 válaszával. 60000 szavazat érkezett a kérdésekre és a válaszokra.

Forrás: txwinger.me.uk

A LibreOffice Első Kiadása Erkezében

A „The Document Foundation” (TDF) bejelentette a LibreOffice 3.3 elérhetőségét. Ez az első hivatalos stabil verziója a nyílt forrású irodai csomagnak. Számos figyelemre méltó tulajdonságot és fejlesztést mutat be alkalmazásain keresztül. A kiadás nagy hangsúllyal fejezi ki a fejlődő LibreOffice project erejét.

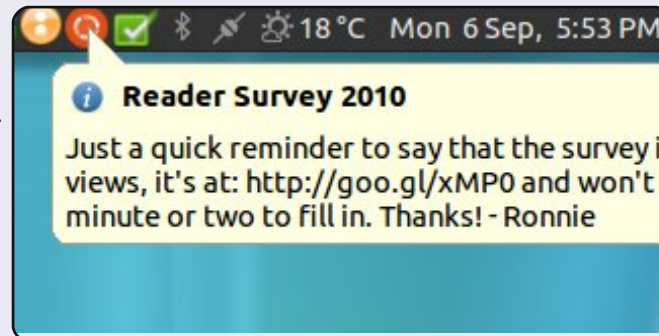
A TDF tavaly alakult, amikor az OpenOffice.org (OOo) fejlesztőinek egy csapata elhatározta, hogy egy független szervezetet alapítanak egy közösség fejlesztette OOo klón számára. A lépést a Sun hibás vezetési stratégiája váltotta ki, mely az OOo-t is érintette, különösen az ellentmondásos szerzői jogi politikájuk miatt. A Sun Oracle általi felvásárlása és a Sun nyílt forrású eszközeinek további rossz vezetése tovább bizonytalanította az OOo és a közösség fenntarthatóságát a Oracle gondnoksága alatt.

Forrás: arstechnica.com

Full Circle Notifier — Béta Kiadás!

Robert Clipsham (mrmonday) kiadta a **Full Circle Notifier** első béta verzióját. Ez egy kis alkalmazás, mely a tálcán figyel és nem csak az új kiadásokat/podcastokat jelzi, hanem beállítható, hogy le is töltsen azokat! Sok ember készít csomagot belőle a különböző disztribúciókhoz.

További infókért nézd meg az FCN Google Csoportját: <http://goo.gl/4Ob4>

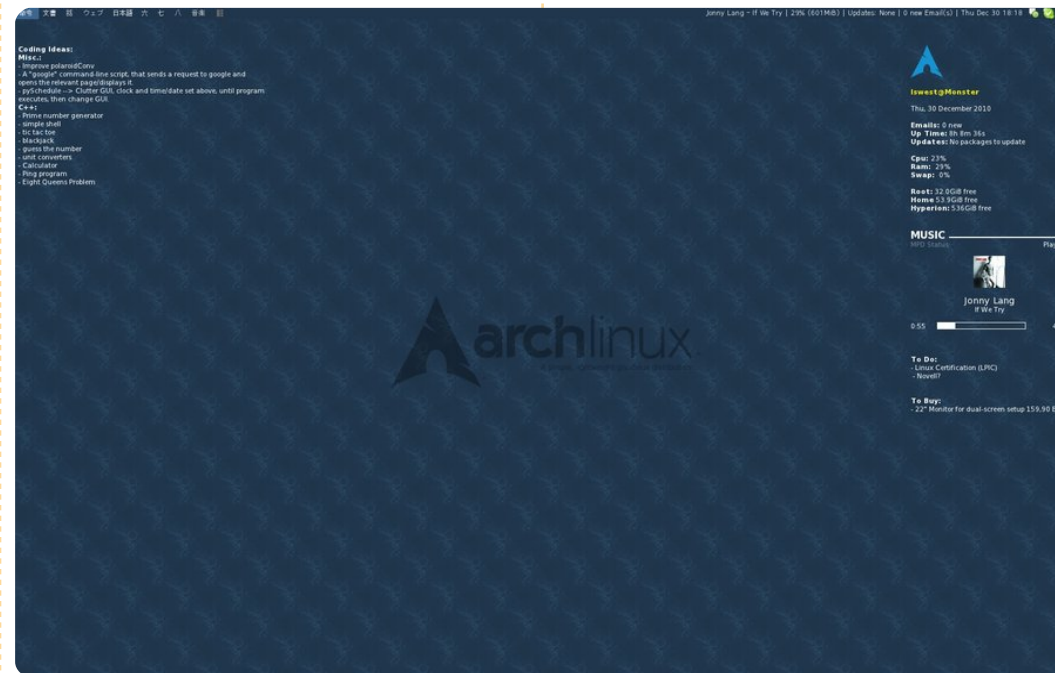

Ebben a hónapban átnézünk néhány dolgot a Conky-val kapcsolatban, főleg a grafikus rendszermonitorok kedvelői számára. Azonban mielőtt elkezdeném és valaki kíváncsi arra, hogy miért csináltam szkriptet legutóbb a frissítésekhez ahelyett, hogy beleraktam volna a kódot az aktuális .conkyrc fájlba, az olvassa el válaszomat jelen szám *Levelek* rovatában.

Ha valaha is láttál egy képernyőmentést az asztalomról (<http://lswest.deviantart.com/>), észrevehetted, hogy van egy elég feltűnő „Zene” rész a fő Conkym-ban. Ha nem tudod, miről beszélek, akkor nézd meg a legújabb képernyőmentésemet (jobbra) itt: <http://lswest.deviantart.com/#/d360pfy>. Alapjában véve annyit csinálok ebben a szkriptben, hogy beolvasom a dal információit az MPD-ből (Music Player Daemon), és lekérek hozzá egy képet az albumart.org-ról az előadó és az album címe alapján. Ha nem tudja a szkript automatikusan leszedni, akkor letölthetem és elmenthetem a .covers könyvtárban a megfelelő névadási mintával, és onnantól az

fog megjelenni. A Conky-ban való megjelenéshez a szkript csinál egy másolatot az aktuális számról /tmp/cover néven és a Conky egyszerűen megjeleníti a képet (15 másodperces frissítéssel). Ez részben egy „if” elágazásba van téve, hogy elkerüljem az üres helyeket, amikor nem fut az MPD. Összeraktam egy alap .conkyrc fájlt a szkriptemhez itt: <http://lswestfcm.pastebin.com/rRCS0hDt>, a szkript pedig itt van: <http://lswestfcm.pastebin.com/iX7Y7W3v>

És most egy kicsit bővebb magyarázat. A .conkyrc első sora („imlib_cache_size 0”) azt mondja a Conky-nak, hogy ne gyorsítótárazza a képeket (mivel frissíteni akarsz majd azokat). A többi sor nagyjából ugyanaz, mint legutóbb, az MPD rész kivételével, ami csupán azt közli a Conky-val, hogy hol található a démont. Ez csak akkor szükséges, ha MPD-t használsz zenehallgatásra. Ha mást használsz, módosítanod kell a Python szkriptet, hogy az beolvassa az előadó-album információkat és ki kell cserélni minden MPD-hez kötődő hívást a conkyrc fájlban. A többi nagyjából magáért beszél, de ez történik a TEXT fejléc után:

Ráerőltetem az UTF-8 használatát, hogy minden speciális karakter megjelenhessen.

"ZENE" fejléc kiírása

Státusz megjelenítése

"If" elágazás kezdete

- Python szkript futtatása 2 mp-enként
- /tmp/cover megjelenítése a (100,330)-as pozíción ((x,y) formátumú koordináták) 50 x 50 pixeles méretben, 15 mp-es frissítéssel

- Előadó kiírása
- Számcím kiírása
- Státuszcsík megjelenítése az eltelt idő és a teljes idő kiírásával.
- "If" elágazás vége.

Tudom, hogy rövid volt ez a cikk, és talán nem is annyira kapcsolódik ide (fogalmam sincs, hány Ubuntu felhasználó futtat MPD-t), de én nagyon hasznosnak találok és jó példa lehet azoknak, akik kicsit többet akarnak tudni a Conky-ról. Ha korábban nem próbáltad még ki az MPD-t, akkor

Ráerőltetem az UTF-8 használatát, hogy minden speciális karakter megjelenhessen...

azt is ajánlom figyelmedbe. Mivel démonként fut, leállításnál megőrzi a lejátszás állapotát, így újraindítás után azonnal folytatódhat a zene onnan, ahol épp megállt. Számos felület létezik hozzá, néhányat már bemutattam egy korábbi cikkemben (FCM 32. szám, 25. oldal). Még egy példa, hogy miket is csinálhatsz Conkyval: <https://bbs.archlinux.org/viewtopic.php?pid=875306#p875306>. Ez egy bejegyzés az Arch Linux fórumából, ami lua szkriptekből futtatott grafikus elemeket tartalmazó Conkyt mutat be. Azt hiszem, most már alaptól engedélyezve van a lua támogatás, de lehetséges, hogy az Ubuntu tárolóban lévő verzióban ez le van tiltva, úgyhogy ezt tartsd észben, ha ki akarod próbálni.

Mint mindig, remélem hasznosnak találtátok ezt a cikket, valamint várom a véleményeteket MPD front-endekről, Conky felhasználási módokról, bármilyen

visszajelzést vagy ötletet, ami csak van! Elértek az lswest34@gmail.com címen, és kérek, a tárgyhoz írjátok be: „C&C” vagy „Full Circle Magazine”, hogy biztosan észrevegyem! Valamint nagyra értékelném, ha ezek az e-mailek angolul vagy németül íródna – a minap kaptam egyet franciául, és elég nehéz volt visszafejtenem. Ebben az olvasó a „file” parancs létezésére hívta fel a figyelmem – ami egy fájl típusáról ad információt (pl. JPEG, MP3, stb.).

Lucas a számítógépe folyamatos tönkretételétől a javításig mindent megtanult. Küldj neki emailt az lswest34@gmail.com címre.

Full Circle Podcast

15. epizód: Ötletek, FUD és médialejátszók

- * **Fókuszban:** FCM 44. rész
- * **Hírek:** Ötletek, Szoftverközpont értékelések, Fuduntu, Unity, Android, és sok más!
- * **Játék:** Humble Indie Bundle 2, Mass Effect, FreeCiv, és Dropbox.

Fájlméretek:
OGG - 46.9Mb
mp3 - 40.4Mb

Futási idő: 1hr 24min 34sec
Megjelent: 2011. január 13.

<http://fullcirclemagazine.org/>

Ez alkalommal a Tic-Tac-Toe programunk befejezésén fogunk dolgozni. A legtöbb cikkemmel ellentétben most nem fogom odaadni a kódot. Nektek kell azt elkészíteni, ahogy én azt előre megszabom. 18 hónap után már kezetekben vannak az eszközeitek és a tudásotok egy ilyen projekt befejezéséhez.

Először nézzük meg a Tic-Tac-Toe játékmenetét. Ezt pszeudó kódban tesszük meg. Előtte viszont vessünk még egy pillantást a játéktérre. Valahogy így néz ki:

```
Sarok |Oldal |Sarok
-----+-----+-----
Oldal |Közép |Oldal
-----+-----+-----
Sarok |Oldal |Sarok
```

Mindig az „X” játékos kezd. A legjobb, amit tehet az, hogy egy sarkot foglal el, hogy melyiket, nem számít; bármelyik sarok megteszi. Az „X” játékos lépéseinek permutációival fogunk először foglalkozni (jobbra).

Az „O” játékos álláspontja jobbra lenn látható.

Néhány lehetséges lejátászás található a következő oldalon.

```
IF "O" takes a CORNER square THEN
    # Scenario 1
    "X" should take one of the remaining corner squares. Doesn't matter which.
    IF "O" blocks the win THEN
        "X" takes remaining corner square.
        Finish for win.
    ELSE
        Finish for win.
ELIF "O" takes a SIDE square THEN
    # Scenario 2
    "X" takes CENTER square
    IF "O" blocks win THEN
        "X" takes corner square that is not bordered by any "O"
        Finish for win.
    ELSE
        Finish for win.
ELSE
    # "O" has played in the CENTER square - Scenario 3
    "X" takes corner square diagonally to original move
    IF "O" plays on corner square
        "X" plays remaining open corner square
        Finish for win.
    ELSE
        # Game will be a draw - Scenario 4
        Block "O" win.
        Block any other possible wins
        Draw Game.
```

Feltűnhet, hogy a logika egy kissé bonyolult, de könnyen lebontható IF utasításokra (figyeljétek meg, hogy „Then”-t használtam, de Pythonba ehelyett „:” van). Most már tudnotok

kellene, hogy miként módosíthatjátok a múlt havi kódot, vagy hogyan írhattok egy teljesen új asztali tic-tac-toe-t.

```
IF "X" plays to non-center square THEN
    "O" takes Center Square
    IF "X" has corner square AND side square THEN
        #Scenario 5
        "O" takes corner diagonally from corner "X"
        Block possible wins to a draw.
    ELSE
        # "X" has two Edge squares - Scenario 6
        "O" moves to corner bordered by both "X"s
        IF "X" blocks win THEN
            "O" takes any square.
            Block and force draw
        ELSE
            Finish for win.
```

Scenario 1

```
X | - | -   X | - | -   X | - | -   X | - | -   X | - | X   X | - | X   X | X | X
- | - | -   - | - | -   - | - | -   O | - | -   O | - | -   O | O | -   O | O | -
- | - | -   - | - | O   X | - | O   X | - | O   X | - | O   X | - | O   X | - | O
```

Scenario 2

```
X | - | -   X | - | -   X | - | -   X | - | -   X | - | X   X | - | X   X | X | X
- | - | -   O | - | -   O | X | -   O | X | -   O | X | -   O | X | -   O | X | -
- | - | -   - | - | -   - | - | -   - | - | O   - | - | O   O | - | O   X | - | O
```

Scenario 3

```
X | - | -   X | - | -   X | - | -   X | - | X   X | O | X   X | O | X   X | O | X
- | - | -   - | O | -   - | O | -   - | O | -   - | O | -   - | O | -   - | O | X
- | - | -   - | - | -   - | - | X   O | - | X   O | - | X   O | - | X   O | - | X
```

Scenario 4

```
X | - | -   X | - | -   X | - | -   X | - | -   X | - | -   X | - | X   X | O | X
- | - | -   - | O | -   - | O | O   X | O | O   X | O | O   X | O | O   X | O | O
- | - | -   - | - | -   - | - | X   - | - | X   O | - | X   O | - | X   O | - | X
```

Scenario 5

```
X | - | -   X | - | -   X | - | -   X | - | -   X | - | -   X | - | -   X | - | X
- | - | -   - | O | -   - | O | X   - | O | X   X | O | X   X | O | X   X | O | X
- | - | -   - | - | -   - | - | -   - | - | O   - | - | O   O | - | O   O | - | O
```

Scenario 6

```
- | - | -   - | - | -   - | - | -   - | - | -   - | - | X   O | - | X   O | - | X
X | - | -   X | O | -   X | O | -   X | O | -   X | O | -   X | O | -   X | O | -
- | - | -   - | - | -   - | X | -   O | X | -   O | X | -   O | X | -   O | X | O
```


Greg Walters a RainyDay Solutions Kft. tulajdonosa, amely egy tanácsadó cég a coloradói Aurórában. Greg 1972 óta foglalkozik programozással. Szeret főzni, túrázni, zenét hallgatni, valamint a szabadidejét családjával tölteni.

Ötletek és írók keresése

Létrehoztuk a LaunchPaden a Full Circle projekt és csapat oldalát. Az ötlet az, hogy bárki el tudja érni a projekt lapját és a lap tetején az „Answer” megnyomásával cikkötleteket hagyhat. Azt szeretnénk kérni, hogy **legyetek nagyon részletesek az ötletek leírásakor!** Ne csak azt írjátok, hogy „szerveres cikk”, hanem ennél bővebben fogalmazzatok!

Olyan olvasók, akik cikkeket is akarnak publikálni, de nem biztosak abban, hogy miről is írjanak, regisztrálhatnak a Full Circle csapat oldalára és cikkek önmagukhoz rendelése után belevághatnak az írás folyamatába. Csak annyit kérnénk, **ha nem tudjátok elkészíteni a cikket pár héten belül (legfeljebb egy hónap), akkor nyissátok meg újra a kérést**, hogy valaki más is hozzá tudjon kezdeni.

A projekt oldala **ötleteknek:** <https://launchpad.net/fullcircle>
 A csapat oldala **íróknak:** <https://launchpad.net/~fullcircle>

Tudom, hogy a 2. rész egy kicsit későn lett kész, de az előző hónapban vizsgáim voltak, és nem volt időm tesztgépet beállítani. A vakációm alatt volt időm rá, de a régi laptopom nem volt képes normálisan Xen-t futtatni. Ezért el kell halasztanom a Xen-es cikk 2. részét megírását addig, amíg be nem tudom állítani az Arch-os gépemet, vagy amíg nem találok egy megfelelő tesztgépet. Elnézést kérek mindazoktól, akik arra számítottak, hogy megismerhetik a Xen belső lelki világát. Ehelyett most néhány olyan virtualizációs rendszert mutatok be, melyet hasznosnak/érdekesnek tartok. Tehát minden további szócséplés helyett lássuk ezeket (különösebb sorrend nélkül):

Proxmox VE – Egyszerű nyílt vállalati virtualizációs platform. Célja, hogy a virtuális szerver egyszerűen kezelhető legyen. Rengeteg virtuális alkalmazást és leírást tartalmaz, valamint Debian Linuxra épül. A teljes rendszer telepíthető a live CD-ről. Sokféle virtualizációt támogat (például: kvm linux-alapú hostokhoz). A Proxmoxra a Hak5 böngészése közben akadtam rá (itt:

www.revision3.com/hak5). További részleteket a következő oldalon találhatók: <http://www.proxmox.com/product/s/proxmox-ve>

Qemu – Egyszerű QT-alapú virtualizációs rendszer. Nem olyan erőteljes, mint a VirtualBox, a VMWare, vagy a többi hasonló termék, de az image-ek hordozhatóvá és egy USB pendrive segítségével szállíthatóvá tehetőek. Leghosszabb ideig egy Damn Small Linuxot futtattam Qemun. További információk itt érhetőek el: http://wiki.qemu.org/Main_Page

VirtualBox – Nincs sok mondanivalóm ehhez az eszökhöz, mivel az előző cikkeimben ezt használtam: További információk: <http://www.virtualbox.org/>

VMWare – A Virtualboxhoz hasonló, elég jól ismert eszköz. További információk: <http://www.vmware.com/>

KVM – Egy lehetséges back-end a Proxmoxhoz. Teljes virtualizációs megoldás linuxokhoz, amennyiben a számítógép processzora tartalmazza az Intel VT vagy az

AMD-V kiterjesztések egyikét. Alapvetően a KVM-hez szükséges egy módosított Qemu rendszer, valamint fontos, hogy minden hardware privát (azaz nincs megosztva semmi a virtuális gépek között, minden erőforrás szeparálva van). A 2.6.20-as verzió óta minden minden kernel verzióban megtalálható. További információ: http://www.linux-kvm.org/page/Main_Page

Xen – Vállalat-orientált virtualizációs megoldás, amely széleskörű megoldásokat és támogatott hardware-eket kínál. További információ: <http://www.xen.org/>

Biztos vagyok benne, hogy a fent bemutatott hat eszközön kívül még jónéhány virtualizációs rendszer létezik. Ha van valakinek ilyen rendszere és szeretne használni, vagy csak jó tapasztalatai vannak a fentiekkel kapcsolatban, nyugodtan küldjön egy email-t a véleményéről. Szokásos módon az lswest34@gmail.com címre várom a leveleket. A tárgy rovatba kerüljön a „Virtualization” vagy a „Full Circle Magazin” szó egyike, nehogy figyelmen kívül hagyjam az

üzenetet. Még egyszer elnézést a Xen-es rész hiányáért és a rövid cikkért. Ezek oka, hogy túl sok időt töltöttem a tesztgép beállításával, illetve hogy a rendszer nem is működött úgy, ahogy szerettem volna. Ez is jó példa arra, hogy az időbeosztás mennyire fontos az ember életben.

 Lucas a számítógépe folyamatos tönkretételétől a javításig mindent megtanult. Küldj neki emailt az lswest34@gmail.com címre.

Az M23 (<http://m23.sf.net>) egy ingyenes, GPL licenstelt szoftverdisztribúciós rendszer, segítségével telepíthetők és karbantarthatók az Ubuntu, Kubuntu, Xubuntu, Debian, és Linux Mint 9 operációs rendszerek. Az összes feladat megoldható webes felületen keresztül, ráadásul mindössze három lépés létrehozni egy m23 klienset. A Debian alapú kliensek is becsatolhatók. A csoportosítási funkciók és más eszközök egyszerűvé teszik nagy számú kliens adminisztrációját. Az adatvesztés elkerülése végett a kliensek és szerverek biztonsági mentése is megoldható. A beépített virtualizációs megoldással az m23 létre tud hozni, majd pedig felügyelni virtuális m23 klienseket, amik egy valós m23 szerveren vagy kliensen futnak. Szkrípteket és a telepítéshez szükséges szoftvercsomagokat magán az m23 webfelületen tudjuk létrehozni.

De elég legyen a bevezetőből! Kezdődjk az m23 szerver és kliens telepítése.

Először is telepítenünk kell az m23 szerveret, ehhez szükségünk van internetes hozzáférésre (a

standard kliens telepítéséhez). Az m23 szerver minden adatot eltárol a kliensekről, könnyen elérhetővé teszi a szoftvercsomagokat, kezeli a webfelületet, stb. Egy ISO fájlt kell mindössze kiírunk CD-re, ami tartalmazza az m23 telepítőt, de használhatjuk virtuális géphez is VirtualBox-ban. Rendelkezésre állnak a csomagok akkor is, ha egy már létező Debian szerverre szeretnénk feltenni az m23-at, illetve elérhető előtelepített virtuális gép is. Mindezek letölthetőek az m23 projekt weboldalán keresztül, a letöltések menüpont alatt (<http://url.fullcirclemagazine.org/bcad77>). A „Telepítési útmutató” (<http://url.fullcirclemagazine.org/1410b6>) részletesen leírja az összes lehetséges telepítési módot.

Az m23 szerver telepítése után legalább egy további számítógépre is szükség van (m23 kliensnek). Ez lehet létező, de virtuális gép is. Mivel az m23 kliens PXE-n keresztül indítja a rendszert (bár rendszerindító CD és floppy is létezik), tudnod kell a gép MAC címét. (a PXE más néven Preboot eXecution Environment, a rendszerindítást a hálózaton keresztül végzi)

Nyisd meg URL-ként az m23

szerver IP-jét egy webböngészőben. Először is a klienset kell hozzáadni úgy, hogy rákattintasz a *Clients* -> *Add*-re (lásd fent) a webes felületen. Itt beállíthatod az m23 kliensedet és természetesen a MAC címet is. Ha nem tudod, mit kellene beírnod a megfelelő mezőbe, ne aggódj, az online súgó minden oldal alján megtalálható.

Most indítsuk el az m23

kliensünket, majd figyeljük a PXE-n keresztül. Az indítás után az összegyűjtött hardverinformációkat láthatjuk a webes felületen, majd neki is láthatunk a partícionálásnak és a lemezformázásnak. Menj a *Client* -> *Setup*-ra, majd kattints a klienseddel egy sorban levő „Setup”-ra. Itt tudod beállítani a kliens merevlemezének méretét. Ha virtuális m23 kliensed van, vagy nincs értékes adat a

merevlemezen, választhatod az „Automatic partitioning”-et (Automata partícionálás) a „Partition scheme” (Partíció beállítása) alatt, majd kattints az „Execute scheme”-re (Beállítások végrehajtása). Ez minden adatot és partíciót törölni fog a merevlemezedről, egyúttal létrehoz két újat (egy az operációs rendszernek, egy pedig cserehelynek). Még mindig változtathatsz a partíciós táblán, mielőtt rákattintasz a „Finalise the partitioning and formatting and choose the distribution”-ra (Partíciók véglegesítése, formázás és disztribúció kiválasztása), lásd lent.

Itt az ideje, hogy kiválaszd a disztribúciót. Jelen pillanatban az Ubuntu, a Kubuntu, a Xubuntu

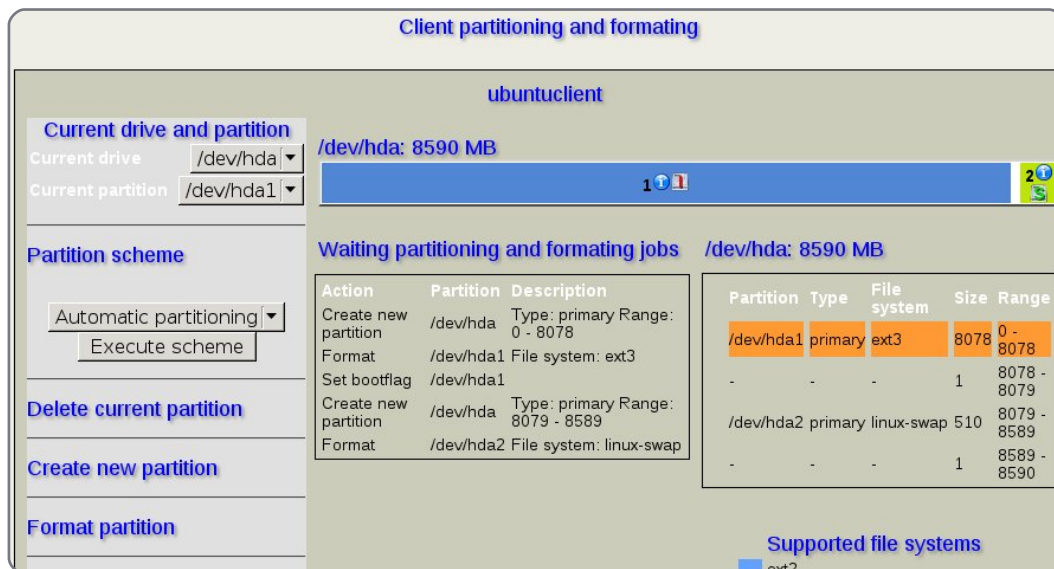
(mind 10.04 Lucid Lynx LTS verzió), valamint a Debian és a Linux Mint 9 áll rendelkezésedre. Az Ubuntu telepítéséhez válaszd a „lucid”-ed a „Package sources” (Csomagforrások) közül, majd kattints a „Select” (Kiválaszt) gombra. A „User interface” (Felhasználói felület) listából válaszd az Ubuntu „flavour”-t. Ha KDE-t szeretnél, kattints a „KubuntuDesktop”-ra, míg ha Gnome-ot, az „UbuntuDesktop”-ra, vagy Xfce esetén a „XubuntuDesktop”-ra, majd ismét jöhet a „Select” gomb. Ezután válaszd ki a kerneled és kattints az „Install distribution”-ra (Disztribúció telepítése).

A kliens telepítés után újraindul. Hamarosan megjelenik a

jól ismert KDM bejelentkező képernyő (amennyiben a „KubuntuDesktop”-ot választottad), ahol bejelentkezhetsz a korábban megadott felhasználóneveddel és jelszavaddal.

Hely szűke miatt nagyon sok dolog nem kerülhetett be a cikkbe az m23 repertoárjából. Az m23 projekt lapján (<http://m23.sourceforge.net>) megtalálható egy fórum a hibák bejelentésére és ugyanitt kérdéseket is fel lehet tenni, továbbá elérhető az m23 hírlevél, használati útmutatók, a forráskód, videók, képernyőmentések és sok minden más.

Irányelvek

Altalános szabály, hogy a cikk témája valamilyen módon kapcsolódjon az Ubuntuhoz, vagy annak valamelyik változatához (Kubuntu, Xubuntu, Lubuntu, stb).

A cikket bármilyen programmal írhatod. Én az OpenOffice-t ajánlanám, de **KÉRLEK ELLENŐRIZD A HELYESÍRÁST ÉS A NYELVTANT!**

Szerkesztés

Kérlek jelezd a cikkedben, hogy melyik képet hová szeretnéd beilleszteni, de az OpenOffice dokumentumba ne szúrd be a képeket.

Képek

A képeket alacsony tömörítési rátájú JPG fájlokban várjuk.

Méretezés: ha végképp nem boldogulsz, küldj egy teljes méretű képernyőképet és mi kivágjuk a megfelelő részt.

Ha a „Fókuszban” rovathoz írsz, kövesd az itt leírt irányelveket.

A stílussal kapcsolatos szabályok és buktatók egy részletesebb listája a következő linken látható:

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine/Style> – röviden: amerikai helyesírás, mellőzd a l33t szöveget és a smiley-kat.

Az elkészült cikket az articles@fullcirclemagazine.org email címre küldd.

Ha nem tudsz cikket írni, de sokat lógsz az Ubuntu Forums-on, küldhetsz érdekes fórumvitákat is, amiket felhasználhatunk.

Nem angol anyanyelvű szerzők

Ha az anyanyelved nem angol, ne aggódj. Írd meg a cikked és lektorunk majd kijavít minden helyesírási és nyelvtani hibát. Így nem csak Te segíthetsz a magazinnak és a közösségnek, hanem mi is segítünk Neked a helyes angol elsajátításában!

FÓKUSZBAN

Játékok/Alkalmazások

Ha játékokról/alkalmazásokról írsz, szíveskedj érthetően leírni:

- a játék nevét
- készítőjének nevét
- ingyenes, vagy fizetni kell a letöltésért
- hol lehet megtalálni (adj meg letöltési/honlap címet)
- milyen osztályzatot adnál rá egy ötös skálán
- is it Linux native, or did you use Wine?
- mik a pozitívumok és negatívumok

Hardver

Hardver esetén kérlek világosan írd le:

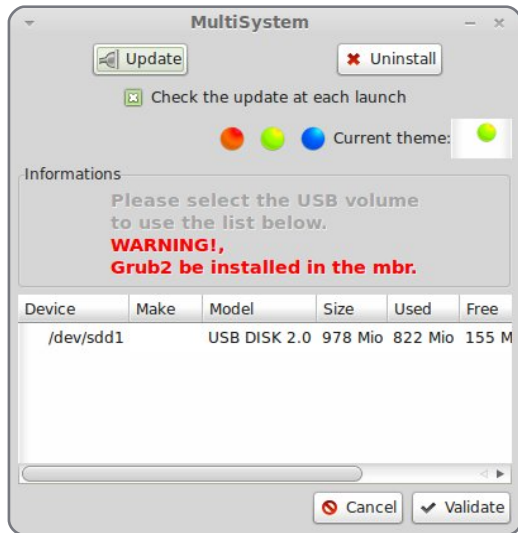
- a hardver gyártóját és típusát
- milyen kategóriába sorolnád
- a hardver használata során fellépő hibákat
- könnyű volt-e Linux alatt működésre bírni
- szükség volt-e Windows driverekre
- osztályzatod egy ötös skálán
- mik az előnyei és hátrányai

Nem feltétel a szakértelem – írd azokról a játékokról, alkalmazásokról és hardverekről, amiket a mindennapi életben használsz.

A régi mondás, miszerint „Ne tégy minden tojást egy kosárba” itt nem állja meg a helyét. Képzeld el a következő szituációt: megkérnek, hogy javíts meg egy számítógépet, és már éppen elővennéd az Ubuntu Live CD-det, mikor észreveszed, hogy a gépnek nincs CD-meghajtója, vagy olyan ősrégi, hogy az új Ubuntu CD nem indul rajta.

Ha többrendszeres USB meghajtóról indítjuk számítógépünket, egy menüből választhatjuk ki, hogy melyik Linux változat induljon el. Ez lehet egy „live” (mint az Ubuntu, vagy a Mint), vagy egy kompakt disztró

(Puppy, vagy DSL) – csak rajtad áll, hogy miket pakolsz rá.

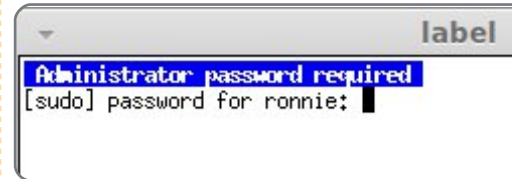
Többrendszeres USB meghajtót legegyszerűbben a (MultiBoot néven ismertté vált) MultiSystem programmal készíthetsz, ami letölthető a következő címről: <http://liveusb.info/multisystem/install-depot-multisystem.sh.tar.bz2>

A fájl letöltése után dupla kattintással tömörítheted ki az .sh fájlt egy általad választott könyvtárba. Ezután kattints kettőt az install-depot-multisystem.sh-ra: ezzel installálod a MultiSystem programot. A program ellenőrizi van-e frissítés; ha felkínálja a frissítés lehetőségét, akkor érdemes azt elfogadni. Ha a MultiBoot fel van telepítve, engedélyt kér az eltávolítására és a MultiSystem telepítésére.

Telepítés után indítsd el a *Menü* -> *Kellékek* -> *MultiSystem* programot.

A MultiSystem ablaka jelenik meg a Grub2 piros figyelmeztető üzenetével (balra látható), de ne aggódj miatta. A lényeg, hogy a listában szerepelni fog az USB meghajtód. Kattints rá duplán. Egy terminál ablak jelenik meg, amiben

az admin jelszót kell megadnod – ezzel adhatod a MultiSystemnek megfelelő hozzáférési jogosultságot az USB meghajtóhoz.

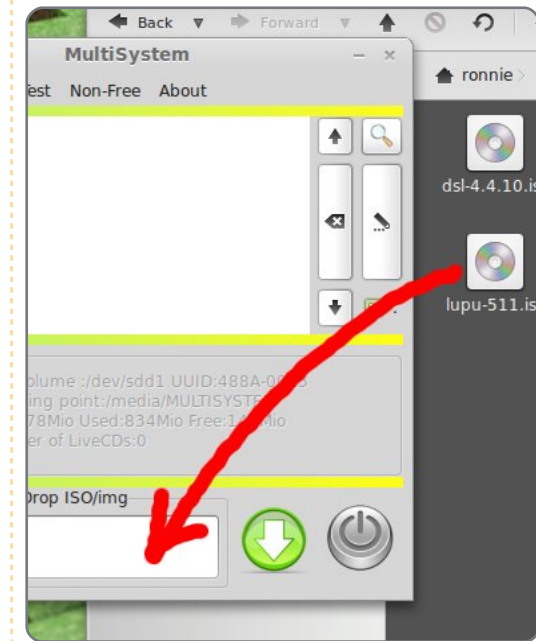

Ha az USB meghajtód neve nem megfelelő, a program kijavítja, majd megkér rá, hogy húzd ki, és újra dugd be a meghajtót; ezután a MultiSystem programot is újra kell indítani (lásd balra lent).

Ekkor az akcióra kész, üres

MultiSystem ablakot láthatjuk. Mindezen előkészületek után egyszerű a dolgunk: húzzunk egy .iso fájlt a MultiSystem ablakának lenti üres területére:

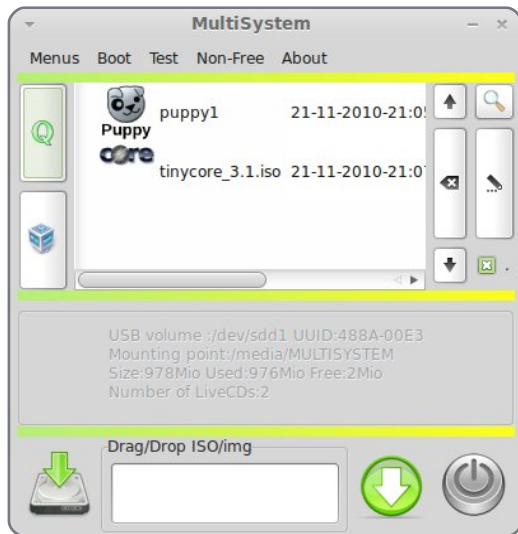
Egy újabb terminálablak bukkan fel (lásd a következő oldal tetején), ami a MultiSystem másolási műveleteit mutatja.

Az iso fájlok behúzása után beállíthatod az indítómenü elemeinek sorrendjét a disztrók mellett feltüntetett nyilak segítségével.

```

puppy-live-install
Copy in progress ...
sending incremental file list
./
boot.cat
  2048 100%   0.00kB/s   0:00:00 (xfer#1, to-check=8/10)
boot.msg
  105 100% 102.54kB/s 0:00:00 (xfer#2, to-check=7/10)
help.msg
 1036 100% 1011.72kB/s 0:00:00 (xfer#3, to-check=6/10)
initrd.gz
1808508 100%   39.20MB/s 0:00:00 (xfer#4, to-check=5/10)
isolinux.bin
 14336 100%  311.11kB/s 0:00:00 (xfer#5, to-check=4/10)
isolinux.cfg
   138 100%   2.99kB/s 0:00:00 (xfer#6, to-check=3/10)
logo.16
 19772 100%  134.09kB/s 0:00:00 (xfer#7, to-check=2/10)
lupu-511.sfs
68485120 52%   1.38MB/s 0:00:44 █
    
```

Ennyi az egész! Van egy többrendszeres USB drive-od. Fenti példánkban egy Puppy és egy TinyCore osztozik az 1GB-os USB meghajtómon.

De várjunk csak! Honnan tudjuk, hogy tényleg működik? Szerencsére a disztrók mellett elhelyezett „Q” gomb megnyomásával egyszerűen tesztelhetjük az USB meghajtónkat a Qemu segítségével.

Nem csak a menü megfelelő működését figyelhetjük meg, akár az egész disztró betöltődését is

végigvárhatjuk. A fenti ábrán a Puppy-t indítottam el (az USB meghajtóról) a Qemu segítségével Mint 10 alatt.

Az FCM Linux Labor rovatához van egy 8 GB-os USB meghajtóm, amire a Puppy, DSL, Tny Core, Lubuntu 10.10 és Linux Mint 10 rendszereket telepítettem. Biztos vagyok benne, hogy ezek közül legalább egyet bármilyen gépen el tudok indítani.

Az én sztorim

írta Adam Pope

1 1992-ben, első otthoni számítógémem vásárlásakor úgy döntöttem, Macintosh-t veszek. Azóta azonban már rengeteg Windows (asztali gép és laptop) tulajdonosa voltam. Mint adatbázis adminisztrátor, munkára elsődlegesen különféle Unix és Linux rendszert használok. Jobban szeretem a Linuxot, mint a Windowst, így már nagyon vártam, hogy legyen egy felhasználóbarát asztali Linux otthoni használatra.

A Windows frissítések és vírusvédelem mindig is kihívás volt számomra, bár nem volt legyőzhetetlen kihívás. Amikor azonban a gyermekeim elég idősek lettek ahhoz, hogy gépezhessenek, a vírusvédelem teljes idejű szolgálattá bővült.

Egy két évvel ezelőtti estén, amikor már hosszabb ideje azzal vacakoltam, hogy a lányom Windows-áról leszedjem a vírust, úgy döntöttem, hogy itt az ideje bemutatni a családnak a Linuxot. Némi böngészés és kollégákkal való beszélgetést követően az Ubuntu 9.04-re esett a választásom.

A lányom Dell gépére simán felment, de volt egy nagy gond: a

Broadcom 4311 wifi kártya nem működött. Egy gyors rákeresés megoldotta a problémát, így ezzel egy teljes értékű Ubuntu rendszert kaptunk.

Azóta több tucatszor telepítettem Ubuntu különböző gépekre és laptopokra, főként Dellre. Jelenleg éppen a család gépeit frissítem 10.04 Lucid Lynxre. Eddig mindenki, akit rávettem a használatára, elégedett.

Feleségem és gyermekeim nagyon szeretik az Ubuntu sebességét és a rengeteg alkalmazást. A rendszert internetezésre, zenelejátszásra és -készítésre, fényképek tárolására, iskolai munkára és játékokra használjuk. Kedvenc alkalmazásaink az Open Office, Pidgin, Audacity, Shotwell, és az Alice. Én nagyon kedvelem emellett még az Ubuntu One személyes felhő szolgáltatás által nyújtott biztonságot és kényelmet.

Bár még mindig vannak megoldásra váró problémák, az Ubuntu közösség

rengeteg segítséget ad! A családom számítógéppel töltött idejét most már a vírusirtás helyett az új játékok és alkalmazások kipróbálása tölti ki.

Az Ubuntu laptopokkal való kompatibilitásáról jó forrást ad a Laptop Testing Project a <https://wiki.ubuntu.com/Testing/Laptop> címen. Ha szeretnék mi is valamit hozzátenni az Ubuntu közösséghez, akkor remek lehetőség, hogy a laptopra feltelepített Ubuntu-ról elküldjük a tapasztalatunkat az előbb említett címre.

Bár még mindig vannak ... problémák, az Ubuntu közösség fantasztikus!

Az én sztorim

írta Brian Hartnell

Tekintve, hogy 1980 óta dolgozom számítógéppel – ipari környezetben fotózással foglalkozó részlegen –, lehetőségem volt a legismertebb operációs rendszereket kipróbálni, és azoknak a grafikus ablakkezelőit. Az első egy Commodore 128 volt, melyet a Comodore Amiga (jobbra), Macintosh SE (B&W), Color Mac, Windows 3.1 és a Windows 7 követett, majd ráleltem az Ubuntu 7.04-re.

Mindegyiknek megvolt a maga bája és természetesen a hibája, de arra, amire használtuk, megfelelt: hatékonyan lehetett dolgozni velük, így a munkavégzés is hatékonyabb lett. Bár nem volt mindig élvezetes a használatuk, de végülis nem ez volt a cél. Számomra nagy előny, hogy láthattam ezeket az operációs rendszereket, és végigkövethettem a fejlődésüket az évek során (a frissítések és a hozzáadott funkciók), mivel éles szeművé tesz, így például az Ubuntu esetében rögtön megláttam egyedi képességeit és rugalmasságát. Ilyen múlttal megtanulja az ember értékelni az olyan operációs rendszert, amelyen nincsenek vírusok,

mentes a Windows alkalmazások lefagyásaitól, teljesen ingyenes, rugalmas felülettel rendelkezik, amit szabadon lehet módosítani, és rendelkezik a kedvenc eszközzel, a force break eszközzel.

A fotóstudiós munkám olyan hardvert és szoftvereket követel, amely miatt munkára egyelőre nem használhatok Ubuntut. A munkámon kívül azonban szívesen használom, mivel élvezem, hogy egy másik grafikus felületen dolgozhatok, ami által – azáltal, hogy más – tanulhatok egy csomó dolgot. Ez az egyik legélvezetesebb rendszer, amivel eddig foglalkoztam. Két Linuxos gépem van jelenleg, és az egyiknek nagy hasznát veszem a webes TV adásnál. Van ugyanis egy 42 hüvelykes projektoros Sony TV-m, ami – mivel régebbi típusú – nem ismeri a HDMI kábelt, azonban van egy videó komponens jelmemenete. Vettem egy VGA-komponens videóátalakítót, amely lehetővé teszi, hogy az NVIDIA Gforce 7300 GT (500 mega videó ram) kártyát ezen az átalakítón keresztül a TV komponens videó bemenetéhez csatlakoztassam. Így jelenleg most van egy Ubuntu Boxom, melyen

Maverick Meerkat 10.10 van: nagyon stabil, és a videók internetről való lejátszása is megfelelően működik. A videókat a www.hulu.com-ról veszi.

Bár vannak más webhelyek is, a Hulu egyszerűen használható a böngészőn keresztül, és nem kell beállítgatni, mint a Myth TV rendszert – az utóbbi nem igazán nyugtázta le. Bár vannak kisebb hibák, mint például filmnézés közben a kép elmegy, de mivel a böngészőn belül történik mindez, könnyű javítani, és máris mehet tovább a film. Semmi sem tökéletes, de ez az alkalmazás elég jól működik: nem akadozik, és teljes sorozatokat lehet megnézni némi reklám ellenében. Az adást tetszőlegesen meg lehet állítani,

el lehet indítani. Bármikor. Nem kell a megfelelő napra vagy időpontra várni. Említettem már, hogy a Dish Network számlám havi 72\$-ról 20\$-ra csökkent? Akár meg is szüntethettem volna, de megtartottam néhány olyan csatornát, amik nem érhetőek el az interneten keresztül.

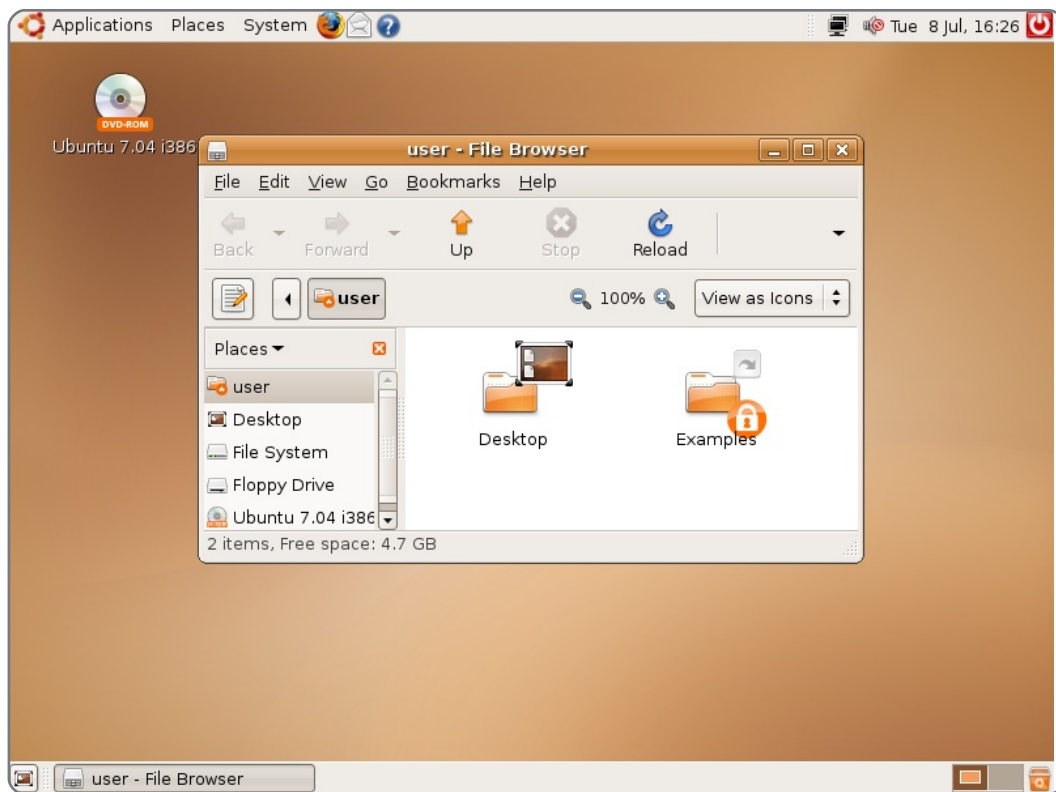
Az operációs rendszer ingyenes volt (Ubuntu), a gép pedig egy régebbi Athalon 64 – 3200+ CPU box. A Hulu is ingyenes, bár létezik egy Hulu Plus verzió, ami jobban programozható (beállítható). Az akadozásmentes videózáshoz egy 500 - 1GB közti videokártyát érdemes használni, és legalább 2 GB RAM szükséges az operációs rendszer kifogástalan működéséhez. Mellesleg ezek a

követelmények más operációs rendszerek esetében is. A különbség csak annyi, hogy az Ubuntu ingyenes, és majdnem problémamentes. A rendszer elindítása 20 mp, a leállítás pedig 10 mp. Na ezt próbáld meg a Windows-zal!

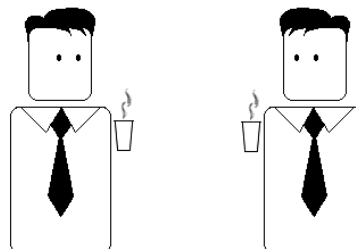
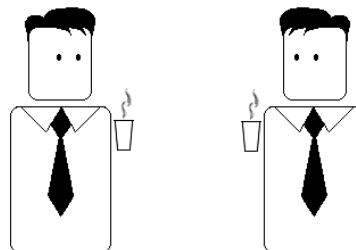
Ha szeretsz bütykölni, akkor érdemes eljátszozni az Ubuntu által felajánlott beállítási lehetőségekkel, így nagyon testre szabhatod a boxodat. Hihetetlenül rugalmas, és ha valami nem tetszik, egyszerűen el kell

távolítani, és feltenni valami mást helyette. Hasonló esetben a Microsoft Windows vajon hányszor fagyott le, és hányszor kellett órákat foglalkozni azzal, hogy eltakarítsuk a romokat? Ha előbb meg szeretnéd nézni, próbáld ki az Ubuntu-t CD-ről, ha ráérezel az ízére, és tetszik, ne nézz vissza többet! Bár néhány dolog miatt még valószínűleg szükséged lesz más operációs rendszerekre, de általánosságban jól megleszel az Ubuntuval.

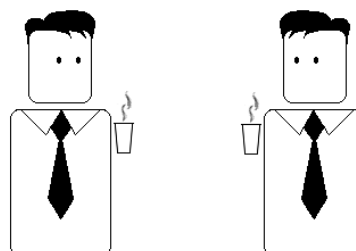

Szieszta

Hullafáradt vagyok.

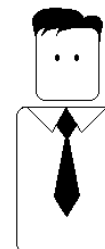
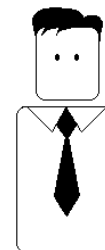
Alig várom a délutáni meetinget.

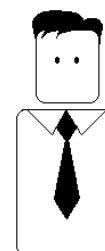
by Richard Redei

HR

Új emberek felvételénél rendkívül fontos szempont az illetők mentális teherbíró képessége.

Nem szeretnénk, hogy a többiek sorsára jussanak.

by Richard Redei

Körülbelül egy hónapja odamentem a PC-mhez, bekapcsoltam és megnyitottam a Firefoxot – ahogy azt korábban több százszor megtettem. De ezúttal valami más volt, nem volt Internet. OK, próbálom a Google Chrome-ot, ott sincs semmi. Ez nem igaz, 4,5 évig szépen működött ugyanazon szolgáltató által nyújtott előfizetéssel.

Így kipróbáltam a feleségem Windows-os PC-jét, semmi. Visszatérek az enyémhez, kipróbálom a pingelést, ami működött, a DNS szerver is, mivel meg tudtam pingelni a Google.com címet. Ismét kipróbáltam a Firefoxot, de most a Google-keresőbe mentem. Az eredményeket kétszer annyi idő alatt kaptam meg. Tehát a Google működik, de nem keletkezett kérés a kezdeti keresés eredményeiből. Válaszol a Google bármilyen lekérdezésre? Kipróbáltam valamit, amit normálisan sohasem kérdeznék, jött a válasz. Furcsa.

Mi a helyzet a „Synaptic”-kal és az Ubuntu frissítésekkel? Azok is működtek, de az email-em nem – ami igazán rossz hír volt. Teljesen megzavarodtam, így kapcsolatba

léptem a szolgáltatómnál működő technikai támogatással. A szokásos késlekedés és a Vivaldi Négy évszak többszöri előadása után sikerült valakivel beszélnem. „A probléma nálad van, mivel itt nincs semmi gond”. Ezt a refrént már biztos hallottad.

Mit tegyek? Ellenőrizsem a routert? Így tettem és minden jónak tűnt – de nem állítom, hogy minden felkínált beállítást és opciót értek. Bemegyek az egyszerű varázslószerű beállítás opcióba és úgy hagyom. Újra beírtam az azonosítót és a jelszavam – a biztonság kedvéért – és elmentettem a beállításokat. A router jelezte, hogy kapcsolat jött létre és elkezdte számolni az online töltött időt, ahogy vártam. De mégsem ért öröm a képernyőn.

Most már kifogyok az ötletekből, így kapcsolatba lépek egyik barátom fiával, aki azzal tölti a napjait, hogy hálózatokkal és távközléssel foglalkozik egy nagy vállalatnál. Ismét átfutunk a teszteken és ő is arra a következtetésre jutott, mint én – ez szolgáltatói probléma. Utolsó szavai pontosan azok voltak, amitől félttem; „De az esélyeid kicsik arra nézve, hogy meggyőzd

őket, mivel még nekünk (a nagy vállalatnak) is problémáink vannak.” Teljesen véletlenül megvolt a Linux Format magazin új példánya, amely írt egy cikket a hálózatokról. Ebben volt egy kis utalás arra a problémátípusra, amivel úgy tűnik, találkoztam – a megoldással: válts szolgáltatót!

Így tettem és aznap, amikor az új szolgáltatás életbe lépett, beírtam az új azonosítót és jelszavam a routerbe, elmentettem a beállításaimat és újra próbáltam a Firefoxot. Egyenesen suhan! Micsoda megkönnyebbülés! Az email rendszer is válaszolt!

Nem tudom, mi volt a gond, de ez valójában nem számít, mivel soha nem javult volna meg, ha az eredeti szolgáltatómnál maradok.

Így az az üzenetem számodra,

kedves Olvasó: ne hagyj, hogy a szolgáltatód iránti hűség az utadba álljon; ha bajban vagy, válts szolgáltatót! És olyat válassz, aki engedi, hogy havi szerződésed legyen, mert szükségessé válhat az újbóli váltás.

Jó szörfölést kívánok!

MORE UBUNTU!

Can't get enough Ubuntu?
We've got a whole lot more!
DON'T MISS ANOTHER ISSUE!

TOTALLY LUCID

THE LYNX LEAPS
What's new in Ubuntu 10.04?

Build your own social networking site
**HUGE SAVINGS OFF THE NEWSSTAND PRICE!
SUBSCRIBE NOW!**

TUNEUP FOR STARTUP
Find out why Lucid boots faster

Getting around in Launchpad
New ink: Exploring OpenOffice 3.2
Create your own e-books

DISCOVERY GUIDE

WWW.UBUNTU-USER.COM/SUBSCRIBE-NOW

A KDE 4.0 ismertetőm augusztusi megjelenése és az (elkerülhetetlen) szünet óta a KDE 4.5-tel játszom egy „asztali kihívás” részeként. Elég keményen kritizáltam a „KDE-SC” – vagy a „Fisher-Price” asztalt, ahogy én hívni szoktam. Egy koros laptopon és egy virtuális gépben végzett tesztek után komolyan újra kell értékelnem.

Mind a KDE 4.0-t, mind a 4.2-t utáltam, mivel hemzsegtek a hibáktól, lassúak, összeomlásra hajlamosak és általában zavarba ejtőek voltak. A KDE 4.5 viszont nagyon hatásos. Stabil, gyors, vonzó fényes képernyőeffektek és meglepett, hogy milyen sok beállítás és vezérlő válik most kezelhetővé.

Úgy gondoltam, hogy 1 GB memóriával és kis teljesítményű, minden mással rendelkező Pentium Mobile laptopon – és egy 512 MB memóriával és V-Box Vendég Bővítéssel ellátott virtuális gépen – elvégzett két telepítés összevetése elfogadható teljesítményre utaló jeleket nyújt nekem. Telepítettem a 4.5-ös KDE-környezettel járó Kubuntu 10.10-et egy üres indítólemezre, azt

várva, hogy mindkettő erőlködni fog a kevés lóerővel bíró környezetben.

A KWin az ablakkezelő és itt van a nagy újdonság. Gyors, nem omlik össze, a felszín alatti működési sebesség tüneményes, és szeretem. Ugye! Megmondtam! Nincs szükséged többé a Compizra a képernyőeffektekhez; a KDE-nek most hatékony beépített kompozitora van, amely hihetetlenül stabil, erőforrás-csökkenés nélkül.

A felhasználói felület azonnal elindul. A KDE megszűnteti a legtöbb menü és panel-formátumot, amelyet a Gnome-ban használtam. A kipofozott Oxygen témának fényes kinézete van, kevésbé Fisher-Price jellegű, mint a korábbi verziók – az elbogatellizált ikonkészletből a rendszertálca teljes újradolgozását kapjuk újradolgozott értesítési ikonokkal. Az új egyszínű (többnyire szürke és

fehér) rendszertálca ikonok nagyon fejletté teszik a megjelenést. Hogy a létező KDE felhasználók fogják-e szeretni, az más kérdés. Minden fényes és csiszolt-alumínium, mint a Macintosh-ban. Az alkalmazások ablakainak keskeny ablakkeretük van, kék neonfényes világítással a fókuszban lévő ablak körül. A KWin az egymás melletti

ablakmozgatási effektusokat gyorsan és jó felbontással végzi.

A KDE átdolgozta azt a módszert, ahogyan a figyelmeztetések és értesítések megjelennek a felhasználónál. Nincs több egyedi

üzenetbuborék vagy felbukkanó ablak. Most az értesítések tiszta folyamatjelző formájában érkeznek, amely lehetővé teszi a felhasználónak bármely, vagy akár az összes értesítés törlését. Ez a rendszer diszkrét és hatékony. Nemcsak az eseményértesítők jelennek meg így, a Plasma

widgetek értesítései is ezt a mintát követik.

Kattints rá a KDE Cashew-ra – a képernyő jobb felső sarkában az eszköztárat megjelenítő vidám sarokgombra – és új bejegyzést fogsz találni. A „Tevékenységek” a virtuális képernyők metaverziói. Ahogyan a képernyővel dolgozol, újakat hozhatsz létre, amelyek rendezik a widgeteidet, különböző asztali könyvtárakat jelenítenek meg, stb. Most társíthatod az asztal munkaterületeit a tevékenységekkel és több tevékenységed lehet egy munkaterületen. Társíthatsz alkalmazásokat vagy fájlokat is a Tevékenységekkel, hogy adott fájljaid vagy alkalmazásaid legyenek adott tevékenységre.

A Plasma képernyő teljesítménye valószínűleg nem fog rekordot dönteni a laptopban vagy a VM-ben, de figyelembe véve a sebességet, az átlagos sebesség sokkal jobb, mint vártam. A KDE minden animált effektje működik és a KDE animációi nagyon frankók, még az olyan egyszerűek is, mint az Ablak minimalizálása/visszaállítása. Itt-ott kicsi hebegést érzek a hardverkorlátok miatt, de ... az

ablak húzásával és újrapozicionálásával homályos-és-átlátszó effektekhez kapsz. Az új Glide effekt „csúsztatja” az ablakot bezárásnál és nyitásnál, míg a Blur effekt elmosódott hatást nyújt a panelekhez és appletekhez. A fényes menüpontok most gyorsan, de simán csúsznak le, ahogy az egeret a különböző bejegyzéseken keresztül mozgatod és a Rendszerbeállítások tippjeit kiterjesztették a rendszer maradék részére is.

Hibák

Az alapértelmezett betűkészleteket még valamennyire kicsinek találom; viszont maximálisan kihasználják a képernyő valódi méretét, mialatt olvashatóak maradnak. Az értesítési területen lévő rejtett ikonokat felbukkanó menü mutatja meg – ami a több évvel ezelőtti Windows XP-re emlékeztet.

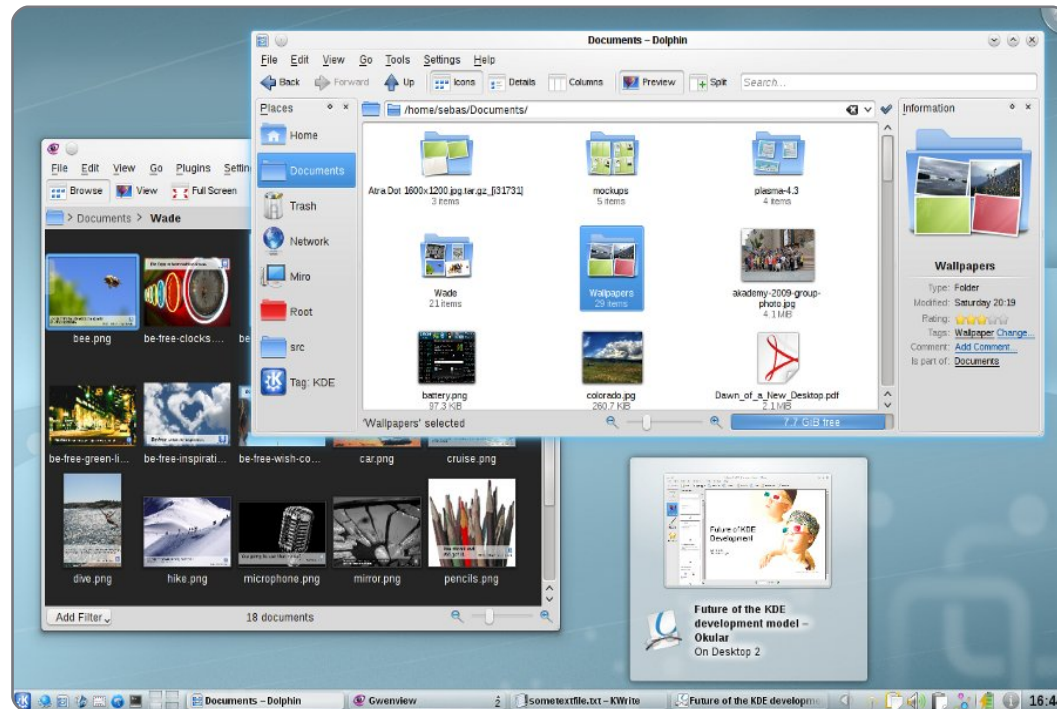
A KDE Vezérlőpult jó helyen van és kategorizált, könnyen böngészhetünk a beállítások között, a vezérlők egyes oldalai nem túlszűfolt. Meg tudnám szokni. Óriási mennyiségű testreszabási lehetőség van a felhasználói felület elemeihez. Az előnézetek rögtön elérhetőek, és

új ablakdíszítő témák tölthetők le a beállítási párbeszédablakokból.

Alkalmazások

Nem töltöttem be a KDE-alkalmazások teljes készletét, de az alapkészlet jól megfelel. A Re-Konq böngésző (Konqueror új köntösben) hatalmas előrelépés a Konqueror régi verzióhoz képest – amelyet GYŰLÖLTEM. Gyors, ösztönös és meglepően ergonomikus. Ugyanannyira értékelem, mint a Firefoxot és a Chromiumot. Az OpenOffice szépen fut a KDE-n, és az Amarok nagy kaliberű, svájci biciskával

felérő médialejátszó. A Dolphin szép fájlkezelő, hálózati és Samba megosztásokkal ott helyben; egyszerű point-and-click a Dolphinban és azonnal ott vagy. A KPackageKit nagyon hatásos „mindent bele” csomagkezelő, telepítő és tárolókezelő. A Szoftverközpont-hoz hasonlítva (Kubuntu alatt is telepítettem), fejfejjel mellett vannak használhatóságban és szolgáltatásokban, arra készítenek, hogy döntetlent mondjak.

Plazmoid Láz

A plazmoidok végre elérték azt a használhatósági szintet, hogy okunk legyen integrálni – pl. a közösségi hálózati eszközök és az ellenőrző eszközök. A 4.5 fejlesztésének másik aspektusa az, hogy a Plazmoidok sokkal stabilabbak és funkcionálisabbak, mint ezelőtt valaha.

Vélemény

Ez nem a KDE környezet számára rendelkezésre álló KDE-alkalmazások részletekbe menő áttekintése, hanem az asztali környezet KDE-jellegé; arra készültem, hogy felülvizsgáljam a véleményem. A KDE 4.5 a Windows 7 vagy OS-X megfelelője teljesítménybeli fejlődésben és az elődeiken túlmutató stabilitásban. A Compaq-on dual-boottal egymás mellett használom a Kubuntut és az Ubuntu-Gnome 10.10-et. Még nem váltottam teljesen, mivel a Gnome alkalmazásoktól és munkamenetektől nem nagyon tudok szabadulni. De mindenképpen rajongója vagyok.

Macbuntu

Robin Catling a 42. számban, a „Miért pont Macbuntu?” cím alatt megfogalmazott véleményére reagálva írok.

Jóllehet, már három éve Ubuntut használok, régebben Mac felhasználó voltam. Azért váltottam Mac-re, mert tetszett az esztétikája és a környezet maga. Szintén szerettem, hogy nem kellett a vírusok miatt aggódni.

Azért váltottam Mac-ről, mert a hardver és a szoftver is idővel megfizethetetlenül drágává vált, nem pedig azért mert, „el kell kerülni az egyre diktatórikusabb, nagycéges kriptó-fasiszta szoftvereket”, ahogyan nagyzólan emlegetitek. Az elsődleges motivációm az Ubuntuval kapcsolatban az egyszerű használhatósága, az olcsó üzemeltetése és a rugalmas, irányítható környezet volt.

Vannak a szoftver világában dolgok, amikkel kapcsolatban lehet idealistának lenni, de a felhasználói környezet megjelenése nem ezek közül való. A nyílt forráskódú szoftverek egyik előnye a

szabadság, melynek részét képezi az is, hogy olyanra alakíthatod a környezetet, amilyenre szeretnéd. Régebben a Macbuntu útját követtem, de ez nem jelenti azt, hogy egyetértene az Apple elveivel, és támogatnám őket. Azért szeretem, hogy olyanra alakíthatom a desktopom, mint egy Mac-en, és újra megváltoztathatom, ha meguntam.

Azt hiszem, szintén fontos, hogy nem mindenki idealista, aki Ubuntut használ, és nem szabad egy kalap alá venni őket.

Dan

Több Grep

Amúlt hónapban a „Greppelni, vagy nem greppelni” levélben alábbi az alábbi parancsot módosítottatok:

```
ls | grep *zip
```

A szerző elmagyarázta, hogyan kezeli a grep a reguláris kifejezéseket, szóval a korrekt megoldás a következő:

```
ls | grep .*zip
```

Lévén a .* felesleges, mindössze ennyi kell a grepnek:

```
ls | grep zip
```

Ha az illető zip fájlokat keres, ezt javasolnám:

```
ls | grep \.zip$
```

Köszönet a nagyszerű magazinért!

Benjamyn

Parancsolj és Uralkodj (FCM 44.)

Először is, szeretném elmondani, hogy nagyon jó volt a cikk, immár van frissítésfigyelő is a Conky-mban. Egy kicsit egyszerűbben oldottam meg, mint Lucas Westermann, mivel nem fontos egy külön batch-fájlt írni a frissítések figyelésére. Közvetlenül a conkyrc fájlban adtam meg:

```
font
DejaVuSans:bold:size=8}Updates:$
font ${exec apt-get -s
upgrade|grep upgraded,|cut --
delimiter=" " -f1}
```

és remekül működik.

Szintén meg kell említenem, hogy apt-get-nek root jogokra van szüksége. Ha enélkül futtattjuk, akkor jön egy üzenet, hogy ez csak szimuláció! Nem igazán tudom, mit jelent ez, mert megmutatja a lehetséges frissítések számát. Azt hiszem, igazából nem is keresi meg a frissítéseket, csak azokat mutatja, amiket már megtalált.

Daniel Löffler

Lucas válaszol: *Igen, közvetlen is beleteheted a Conky-ba, de én ugyanazt a szkriptet három Conky példányban is használok, szóval az én megoldásom rugalmasabb. A szimuláció azt jelenti, hogy root jogosultság nélkül keres frissítéseket, mivel a telepítési eljárást nem hívja meg. Nem feltétlenül frissíti a forrásokat, de az Ubuntu-ban ez az alapértelmezett.*

E-olvasó formátum

Van némi esély arra, hogy e-olvasó formátumban is kiadjátok az FCM-et?

Somatik (az Ubuntu Fórumról)

Ronnie válaszol: *A legjobb, amit tehetsz, hogy a Calibre segítségével átkonvertáld PDF-ből.*

Jazzy Jeff válaszol: *Arra jöttem rá, hogy PDF-ből epub-ba, aztán meg (ha szükséges) az epub-ot mobiba kell konvertálni, így érhető el a legjobb minőség.*

Üres hely visszanyerése

A 44. számban egy felhasználónak az USB-s merevlemezen lévő hely visszanyerésével akadt problémája. A válasz csak kis részben volt helyes. Ha rendíthetetlen „a Linux nem hibázhat” fanboy vagy, akkor most ne nézz ide.

A problémát a Nautilus okozza, annak Lomtár használata. A Nautilus a külső tárolóeszközöket is hasonlóképp kezeli, mint a felcsatlakoztatott partíciókat. Rejtett fájlokat és könyvtárakat hoz rajta létre, hogy vissza lehessen állítani a törölt adatokat, amiket csak egy teljes, nem visszavonható törléssel lehet megszüntetni. Sokszor a Lomtár ürítésekor is marad hátra szemét. A Nautilus fejlesztőit már tájékoztatták, hogy a rejtett fájlok tönkretelhetik némely fényképezőgépeket, mp3 lejátszót,

amit nem készítettek fel Windowstól különböző operációs rendszerek támogatására. Amint látható, a Windows nem csinál ilyesmit a külső tárolókkal, legalábbis én még nem láttam ilyet. A Nautilus fejlesztői úgy döntöttek, hogy nem foglalkoznak a számos kéréssel, hogy kiigazítsák a hibát, és a kárt, amit okoz. Gondolom, nem esik jól bevallani, hogy tévednek, és nincsenek semmiféle jogi és pénzügyi nyomás alatt, hogy biztonságosan játszanak az emberek hardverével.

Óh, és a Mac OS-X talán még rosszabb, mint a Nautilus. Csak dugj rá egy részben tele lévő külső tárolót egy Macbookra, és máris eltűnik 500 kB, amit a Finder használ fel rejtett fájlok és könyvtárak tárolására. Az Apple szintén elutasította a probléma megoldását. Kockáztatnád a Nexus One-od egy Macbookra rádugni?

Bill

ELŐTERJESZTÉS A PODCAST PÁRT NEVÉBEN

Amint a 15. epizódban hallhattad, kikérjük a véleményeket a show megfelelő részéhez.

Ahelyett, hogy arról dumálnánk, ami épp az eszünkbe jut, miért is nem dobsz fel te egy témát, és nézed a gombafelhők emelkedését a horizonton? Erősen bizonytalan, hogy mindhárman ugyanazon a véleményen legyünk.

Vagy, egy még durvább ötlet: küldd el nekünk a véleményed úgy, hogy a műsor részévé tehesd!

A podcast oldalán (fullcirclemagazine.org), az Ubuntu Fórumon, vagy a podcast@fullcirclemagazine.org email címet kommentálhatsz, kifejtheted a véleményed. Küldhetsz megjegyzést úgy is, ha készítesz egy 30 másodpercnél nem hosszabb hangfelvételt, és elküldöd a fenti címre. **A kommentárok szerkesztésre kerülhetnek. Ne feledd, ez egy családbarát show.**

Nagyszerű lenne, ha élőben is kifejeznétek véleményeteket a showban.

Robin

Csatlakozz:

Hölgyek és az Ubuntu

írta Elizabeth Krumbach

Elizabeth Krumbach: Kérlek mesélj egy kicsit magadról.

Silvia Bindelli: Sziasztok! *Silvia Bindelli*nek hívnak és 27 éves vagyok. Az olaszországi Veronában (ott játszódik a *Romeó és Júlia*) születtem és ott is töltöttem a gyermekkoromat, viszont már Milánóban élek. Informatikusként dolgozok egy divatcég informatikai osztályán, ahol én felelek a cég által használt üzleti

menedzsment szoftverért, illetve egy kis webes projekt is az én irányításom alatt áll. Ubuntut körülbelül öt éve használok és rettentően élvezem.

EK: Mi inspirált, hogy bekapcsolódj az Ubuntu közösség életébe?

SB: Első találkozásom az Ubuntu közösséggel körülbelül 2007-re nyúlik vissza, ekkor hallottam az Ubuntu-Women csoportról is. Úgy döntöttem, hogy csatlakozok a közösséghez, mivel elégedett voltam ezzel az operációs rendszerrel és szerettem volna valamit én is tenni azért, hogy minél többen használják. Tudtam, hogy az Ubuntut használó hölgyek száma igen alacsony, és úgy gondoltam, hogy ez a „tudatlanságnak” köszönhető. Nehéz úgy használni egy szoftvert, ha nem ismered vagy tele vagy előítéletekkel. Így hát csatlakoztam a csoporthoz és én is próbálom előremozdítani az Ubuntut, ráadásul egy kisebb százalékban jelenlévő női perspektívából. Később találkoztam *Flavia Weisghizzivel*, az első (és még mindig az egyetlen!) női olasz Ubuntu taggal. Ő mutatott be az olasz közösségnek, amihez 2010 decemberében csatlakoztam is.

EK: Mi a szereped a közösségben?

SB: Minden héten írok az Ubuntu hírlevél olasz kiadásába, illetve részt vállalok különböző promóciós kezdeményezésekben. Segítettem már a fordításban is, továbbá én vagyok a társalapítója és egyik adminisztrátora az Ubuntu Women olasz fordítócsapatának. *Flavia* és én próbáljuk az Ubuntut minél közelebb hozni az olasz hölgyekhez és az angolul kevésbé beszélőkhöz. Nemrég elkezdtünk együttműködni más női geek csoportokkal Rómából és Milánóból. Megpróbálunk együtt minél több szabad szoftveres és Ubuntuval kapcsolatos eseményt szervezni, megcélozva főként a hölgyek közönségét, illetve blogolunk a girlgeekdinersitalia.com honlapra, ahol többek között leírásokat is közzéteszünk az Ubuntu használatáról.

EK: Van valami, amit még nem tettél meg, de szívesen kipróbálnál az Ubuntu közösségben?

SB: Először is szeretnék minél többet foglalkozni azokkal a projektekkal, amikben részt vállalok (fordítás, promóció). Azon

kívül szívesen segítenék webes projekteknél (holnapok és ehhez hasonló), kihasználva az e téren szerzett tapasztalatomat és az érdeklődésemet. Végül szívesen kipróbálnám a kódolást. Van néhány barátom az olasz közösségből, akik próbálnak beszervezni a fejlesztőcsapatba és azt hiszem, előbb-utóbb hagyom magam meggyőzni.

EK: Az Ubuntu-n és a nyílt forráskódon kívül milyen más dolgok érdekelnek?

SB: A nap folyamán rengeteg időt töltök a laptopom előtt. Érdekelnek a webes technológiák, a kommunikáció és a nyílt forráskód, főleg akkor, ha ezek mind egy dologban összpontosulnak. Azon kívül imádok utazni, új helyeket meglátogatni és megérteni a föld különböző pontjain élő embereket. Szeretek idegen nyelveket tanulni, jelenleg éppen a spanyol nyelvvel barátkozom. Érdekel még a fotózás művészete, bárhová indulok, a fényképezőt reflexből mindig magammal is viszem. Szeretek még sütni, új recepteket kipróbálni, melyeket általában a barátaimon szoktam letesztelni.

Hírek

• **Az OpenMW fejlesztőket keres!** – Az OpenMW egy új, Linuxon is futó grafikai motor az Elder Scrolls 3: Morrowindhez! C++ programozók jelentkezését várják.

Ebben a hónapban felváltva Edet, én, azaz *David Wilkins* (a Full Circle Podcastról) fogok bemutatni nektek egy izgalmas új horror játékot, a Penumbra sorozat készítőitől, a Frictional Gamestől. Több olvasó emlékezhet, hogy a Frictional is részt vett az első Humble Indie Bundle-ön. Mely a Linux játékosok körében az egyik legizgalmasabb időszak volt a 2010-es év közepén. (Ed és én is sokat beszéltünk róla a Full Circle podcastján). A Penumbra sorozat sem volt rossz, bár nekem jó néhány dolog nem tetszett elsőre benne, köszönhetően a furcsa kezelőfelületnek és a szokatlan irányításnak. Így úgy gondoltam, hogy túllépve a múltbéli dolgokon, nagy horror rajongóként én magam fogom megvizsgálni a

spirituális műfaj egyik új üdvöskéjét.

Technikailag hatalmas az előrelépés az előző részekhez képest, sokkal szebb, illetve modernebb a grafika összevetve a Penumbraival. Viszont ennek az az ára, hogy sokkal kisebbek lettek a terek, feláldozva a Penumbraól megszokott nagy és burjánzó környezetet. Le voltam nyugözve, hogy még az én konfigurációmon is milyen jól futott a játék, több megnyitott ablakkal a háttérben is kitűnően teljesített anélkül, hogy bármilyen grafikai beállításból lejjebb kellett volna vennem. Összességében a kinézet nagyon minőségi és profi munka. Őszintén szólva én is igencsak meglepődtem, mikor a játék végén tudomásomra jutott, hogy a Frictional Games fejlesztő csapatát mindössze két fiatalember alkotja.

Az Amnesia háttérsztorija elég egyszerű, már majdnem a közhelyes jelzőt súrolja. A főszereplőnk „nagy” meglepetésünkre teljes emlékezetvesztésben szenved. Egy régi, 19. századi kastélyban ébred és csak homályos elképzelése van arról, hogy ki ő

valójában és mit keres egy ilyen Isten háta mögötti, elhagyatott helyen. A történet előrehaladtával kezd egyre tisztább lenni a helyzet, viszont ebbe nem mennék mélyebben bele, mert nem szeretném rontani azok játékélményét, akik még nem játszottak a játékkal. Annyit megemlíthetek, hogy utunk során folyamatosan valami névtelen dolog fog üldözni bennünket és nincs mód a menekülésre a kastély sötét és nyirkos helységeiből. Magyarán ez a játék egy amolyan „kísértetház” műfajú, egy kis lovecraftos érzéssel fűszerezve. Az is elárulható, hogy nem érződik rajta a mai játékipiacon általános folytatás-kényszer, egy teljesen önálló, ügyes és itt-ott meglepő játékról beszélhetünk.

Ami igazán élvezetes játékká teszi az Amnesia: The Dark Descentet, az a kitűnő játékmenet. Jól érezhetően a *Lovecraft* novellák témáira épít. Egyértelműen látszik, hogy nagy befolyással volt a srácokra a kultusz klasszikus, a *The Call of Cthulu: Dark Corners of the Earth*, mely híres már az elején lévő idegtépő menekülési jelenetéről, ahol a főhőssel próbálunk több helységeken át elmenekülni különböző, az életünkre törő

lények hordái előtt, miközben még egy ceruza sincs a birtokunkban, amivel megvédehetnénk magunkat. Míg a Cthuluban később fegyverekhez juthattunk, ezzel megváltoztatva azt az idegtépő érzést, hogy teljesen védtelennek érezzük magunkat, addig az Amnesia készítői maradtak ennél a játék elejétől egészen annak végéig, ezzel biztosítva, hogy ne legyen egy nyugodt percünk se. A sötét, elhagyatott kastélyban járkálva az égadta világon semmink sincs, amivel felvehetnénk a harcot a lények ellen, egyedül a hüvelykujjunk, aminek segítségével kinyithatjuk az ajtókat – erre ugyanis a lények nem képesek.

Teljesen elvéve a lehetőséget, hogy a játékos bármivel is megvédehesse magát, illetve, hogy bárminemű kárt teheszen a rémisztő lényekben, könnyedén bizonytalanság és kétségbe esés telepedhet a játékosok elméjére, ezt megfejelve még az Amnesia: The Dark Descent hihetetlenül hangulatos háttérzenéivel és az igencsak hátborzongató környezettel, könnyen inába szállhat a bátorsága a horror játékok terén még a jártasabbnak mondhatóknak is. Szerencsére

ezekkel a lényekkel való találkozás nem túl gyakori a játékmenet folyamán, ami nem is gond, hiszen könnyen „varázsát” veszthetné a jelenet, mikor összehúzódva bebújsz egy sötét sarokba és lélegzetvisszafojtva reménykedsz, hogy előbb-utóbb ismét egyedül maradhatsz a kastély félhomályos helységében. Felelevenül a gyerekkori élmény, mikor az iskola egy helyi vagány gyereke elől bujkálsz, aki a puszta kezével vasajtókat zúz össze és éppenséggel a te ebédpénzedre fáj a foga.

Továbbá ott van még a Eternal Darkness: Sanity's Requiem játékból ismerősen csengő „józan ész mérőhöz” hasonló skála, amely tükrözi, hogy a karakter mennyire tud józanul gondolkodni. Ez az érték könnyen csökkenhet a lényekkel való találkozáskor, főleg, ha még bámuljuk is őket, illetve, ha túl sokáig tartózkodunk túl sötét helyeken. Minél zavartabb az elménk, annál nehezebb irányítanunk a karakterünket és annál könnyebben tudnak elkapni a lények. Így sokszor választanunk kell, hogy vagy leszünk láthatatlanok és sötétben közlekedünk, ezzel veszélyeztetve a tiszta elménket, vagy fényt gyűjtünk, ezzel kiszolgáltatta magunkat a lényeknek, akik

meglepetésszerűen bármelyik sarokból előtűnhetnek és az életünkre törhetnek. Ez a húzás nagyon jó ötlet volt a fejlesztői brigádtól. Ezzel elég jól megakadályozzák, hogy túl sokat láthassunk és ezáltal tisztában lehessünk vele, hogy mire is számíthatunk. Így viszont a sötétben mindig ott az az érzés, az ismeretlentől való félelem. Ez nagyon hatékony módszer annak érdekében, hogy elménk épségét megőrizve hanyatt-homlok kelljen menekülnünk a rémisztő hangok hallatán, nehogy az éppenséggel

valami sötét lény legyen.

Lehet, hogy néhol már idegesítően homályosan írok a játékról, de ennek több oka is van. A játék telepítésekor a fejlesztők is megjegyzik, hogy próbáljunk úgy játszani a játékkal, hogy a lehető legkevesebbet tudjuk meg a játékmenetről a végigjátszásokból. Ezen kívül azt ajánlják, hogy egy sötét szobában fejhallgatóval, jól kalibrált gammával játszunk az Amnesia-val. Elsőre azt gondoltam, hogy ez egy olcsó marketingduma és igen szkeptikusan álltam én is

hozzá, de aztán kipróbáltam és nyomatékosan azt tanácsolom, hogy ti is így próbáljátok ki a játékot a maximális játékélmény eléréséhez. Az Amnesia nem egy bonyolult játék összességében, néhány helyen kell igazán csak felkötni a gatyánkat (abban az átkozott börtönben leginkább...), mivel a veszély többnyire meglepően távoli. Ez a játék egy élmény, viszont azt le kell szögezni, hogy egy ekkora játékstúdió, mint a Frictional nem meglepő módon nem fog tudni a hatalmas kritériumoknak eleget tenni. A játékosoknak azt ajánlom, hogy élvezzék a játék atmoszféráját a teljes élményért, hiszen nem túl hosszú végigvinni az Amnesiat, illetve az agysejteket se dolgoztatja meg annyira. Higgy nekem és nem fogod megbánni.

Az utolsó dolog, amit úgy érzem meg kell említenem, hiszen igen mély nyomot hagyott bennem, az a játék legvégén feloldható rengeteg, az Amnesia készítésénél felhasznált anyag volt. Ez egy igencsak tanulságos dolog, hiszen rájöhettünk és megtapasztalhatjuk mennyi ideig is tart egyes részek kiötlése és megtervezése. Van például az a jelenet – amire azt gondolom sokan a legrémisztőbb részként gondolnak vissza – mikor a főhősünknek különböző képzelgésesei vannak, amit elsőre

Amnesia: The Dark Descent

elég nehezen tudunk hozzákapcsolni a játék akkori cselekményeihez. Sőt, lehet, hogy egyeseknek többszöri végigjátszás után is lehetnek még sötét foltok. Pedig a naplók és jegyzetek olvasása könnyen segít a hely és a dolgok könnyebb megértésében. Ez egyértelműen bebizonyítja, hogy milyen részletgazdagon és odafigyeléssel van kidolgozva az Amnesia minden egyes része, helyszíne és eleme, hogy ez is hasson valamennyire a játékosra, ha csak tudat alatt is. Ilyesfajta részletességet talán csak a hasonló eszközökkel operáló klasszikus, a Silent Hill sorozat második és harmadik része kapcsán említhetünk meg, ahol ugyanilyen sikeresen operálnak a fejlesztők a különböző módszerekkel.

Az Amnesia: The Dark Descent egy nagyon egyszerűen játszható játék, annak ellenére, hogy számos hirtelen fordulat van benne. Szinte egyik-napról a másikra vált a horror műfaj egyik klasszikus darabjává. Erősen ajánlom minden ezen műfaj kedvelőinek, illetve azoknak is, akik még csak barátkoznak vele. Nem a féltős játékosoknak való, mindenesetre, ha nagyon nem vagy baráti viszonyban a horror műfajjal, akkor ez nem a neked való játék. Szinte egyedülállóan használja a megszakítás nélküli nyugtalanító környezetet, a

különböző rémisztő lények megjelenését és a közeledésükkel előlépő félelmi reakciókat a karakterünkön. Ez együttesen kitűnően visszaadja a játék mottójaként is felfogható mondatot:

Ne nyerni akarj, hanem a lehető legkevésbé veszíteni!

Pozitívumok

- Hihetetlen hangulat.
- Részletes odafigyelés a

környezetre.

- Nagyszerű grafika, mégis jól bánik az erőforrásokkal.
- A játékélmény, ami megfogja az elé ülőket.

Negatívumok

- Elég rövid.
- Nem túl izgalmas újrajátszhatóság.
- Elég egyszerű rejtvények, gyakran annyi, hogy használd x elemet y elemen.

- Kevés a józan ész befolyásoló tényező, ellentétben az Eternal Darknesszal.

Pontszám: 9/10

K A Frissítéskezelő futtatásakor a következő hibákat kapom:

A frissítés nem megbízható csomagok telepítését igényli. A lépés nem hiteles forrásból származó csomagok telepítését fogja igényelni.

Amikor a `sudo apt-get update` parancsot futtatom, sok ilyen hibaüzenetet kapok:

Err http://archive.canonical.com maverick Release.gpg

Nem tudok kapcsolódni a

következőhöz 68.199.83.207:7212 (68.199.83.207). – kapcsolódás (110:

A kapcsolat időtúllépés miatt megszakadt)

V Proxy szerver mögött voltál, amikor az `apt-get update` parancsot futtattad. Kapcsold ki a proxy szertvert.

K Melyik fájl tartalmazza a megosztásaid neveit?

V Minden egyes megosztásnév egy fájlnev a `/var/lib/samba/usershares`

könyvtárban, a megosztásnevek nem egy fájlban belül tárolódnak.

K Mivel a Windowsról térek át, egy rakás biztonsági programot szoktam telepíteni. Az

Ubuntu-ban nem találok ilyet – még a „Szoftverközpontban” sem. Nincs szükség Norton-féle biztonsági programokra, vagy lemaradtam valamiről? Mások mit használnak?

V Rövid válasz: semmire nincs szükséged. Hosszú válasz: vannak vírusirtó programok; a Linuxos vírusirtó programok többnyire Windows-vírusokat keresnek, amelyek nem futnak Linuxon. Megvédik a barátaidat, így nem küldesz nekik fertőzött email mellékleteket, vagy nem csatolsz fertőzött CD-eket vagy flash meghajtókat a számítógépükre. Az Ubuntu az iptables nevű tűzfalal és ennek felületével, az ufw-vel érkezik. A teljes fórumot a Google-ben találod: Ubuntu Security ubuntuforums.com.

K Vettem egy TP-Link TL-WN727N típusú USB-s vezeték nélküli adaptert. Kapcsolódik a routerhez, de nem tudom használni az Internetet.

V A terminálban írd be a következő parancsot:

```
sudo gedit /etc/modprobe.d/blacklist.conf
```

Görgecsd lefelé a fájlt a végéig és írd be:

```
blacklist rt2800usb
```

Mentsd el a fájlt, indítsd újra a gépet és kapcsolódj a routerre.

K A routeremet véletlenül reseteltem. Megpróbáltam behelyezni a számítógépembe a Linksys telepítő CD-t, hogy lássam, újra tudom-e telepíteni a routert és beállítani a wifi hálózatot, de az Ubuntu azt mondja, nem tudja automatikusan lejátszani a CD-t.

V Nincs szükséged a telepítő CD-re, teljesen újrakonfigurálhatod a routert a böngészőből. Csak kapcsolódj a 192.168.1.1 címre, írd be az admint és admint azonosítóként és jelszóként. Az első teendő a jelszó megváltoztatása. Majd módosítsd az SSID-t, állíts be egy titkosítási típust és egy jelszót.

K Nemrég végeztem el az Ubuntu 10.10 friss telepítését. Amikor a live CD-t használtam telepítésre, a monitorom megjelenített egy „Nincs jel” üzenetet, miután vagy az „Ubuntu telepítése”, vagy az „Ubuntu kipróbálása telepítés nélkül” menüpontot választottam. Rákerestem a weben, ahol a nomodeset-et kellett kiválasztanom, hogy a telepítéssel működjön, ami működött is. Végül feltelepítettem, de azután megjelenik a BIOS indítóképernyője, majd pár másodpercre egy villogó aláhúzás jel, majd a monitor kiírja: „Nincs jel”. A GRUB nem jelenik meg, de 10-20 másodperc múlva elmondhatom, hogy a gép

működik, mivel a belépési hang megszólal, de semmit nem látok a képernyőn.

V Indításkor tartsd lenyomva a Shift billentyűt, amíg meg nem látod a Grub menüt. Jelöld ki az első bejegyzést, nyomj „e”-t a szerkesztéséhez. Navigálj a „quiet splash” szavakhoz, töröld ki, majd írd be a helyükre, hogy „nomodeset” (idézőjelek nélkül). Nyomj CTRL+X-et az indítás folytatásához. Az asztalon menj a *Rendszer -> Adminisztráció -> További illesztőprogramokhoz* és aktiváld a javasolt meghajtókat, és a probléma örökre megszűnhet.

K **A 10.10-et két PC-re telepítettem. A telepítés simán ment, de mind a Firefox, mind az Opera böngészők ismét lassan töltik be az oldalakat. Gyanítom, hogy ez IPv6 probléma.**

V Indítsd el a Firefoxot, majd írd be a címsorba: `about:config`. Hagyd figyelmen kívül a felbukkanó figyelmeztetést. Írd be a szűrődobozba: `ipv6`. Kattints duplán a sorra és módosítsd az értéket hamisról igazra. Indítsd újra a Firefoxot a teljesen gyors böngészéshez.

K **A 64 bites Maverick-et használom, amely egy rejtett vezeték nélküli hálózathoz kapcsolódik.**

A titkosítást WEP-ről WPA2-re kellett módosítanom és most nem csatlakozik automatikusan. Bekapcsoltam az „automatikus kapcsolódás” és a „minden felhasználó számára elérhető” opciókat a vezeték nélküli profilban.

V A WICD telepítésével és a Hálózati kapcsolatok lecserélésével megoldódik a probléma.

K **Azt próbálgatom, hogy a WinFF-ben lehetőségem legyen egy MPEG fájl iPod-kompatibilis videóvá való konvertálására.**

V (Köszönet fakeoutdoorsman-nek az Ubuntu Forums-ról!) Felejtst el a WinFF-et! A H.264 iPod beállítások szörnyen elavultak. Próbáld meg az FFmpeg-et közvetlenül parancssorból használni:

```
ffmpeg -i input.mp4 -vcodec
mpeg4 -map_meta_data 0:0 -s
480x320 -acodec libfaac
output.m4v
```

(Fontos, hogy először abba a könyvtárba kell váltanod, ahol a bemeneti állományok vannak).

K **Az Ubuntu 10.10-et egy régi számítógépre telepítettem és túl lassú volt. Így Xubuntu-ra váltottam, de nem látom az (NTFS formátumú) /home könyvtáramat.**

V Írd be a következő parancsokat:

```
sudo mkdir -p /mnt/data
```

```
sudo ntfs-3g /dev/sda5 /mnt/data
```

(az sda5-öt a `sudo fdisk -l` paranccsal azonosítottam)

Most nyiss meg egy fájlkezelőt és navigálj az `/mnt/data` könyvtárba.

K **64 bites Windows 7 rendszerem volt a számítógépemen. A Lubuntu 10.10-et feltelepítettem a Windows 7 mellé. A Lubuntu telepítését követő első újraindítás után választhattam, hogy Lubunturól vagy Windowsról indítsam a rendszert és a Lubuntut**

választottam. A következő újraindításnál csak az a lehetőségem maradt, hogy Lubunturól bootoljak.

V Telepítsd az `os-prober` csomagot:

```
sudo apt-get install os-prober
```

Majd futtasd a következő parancsot:

```
sudo os-prober
```

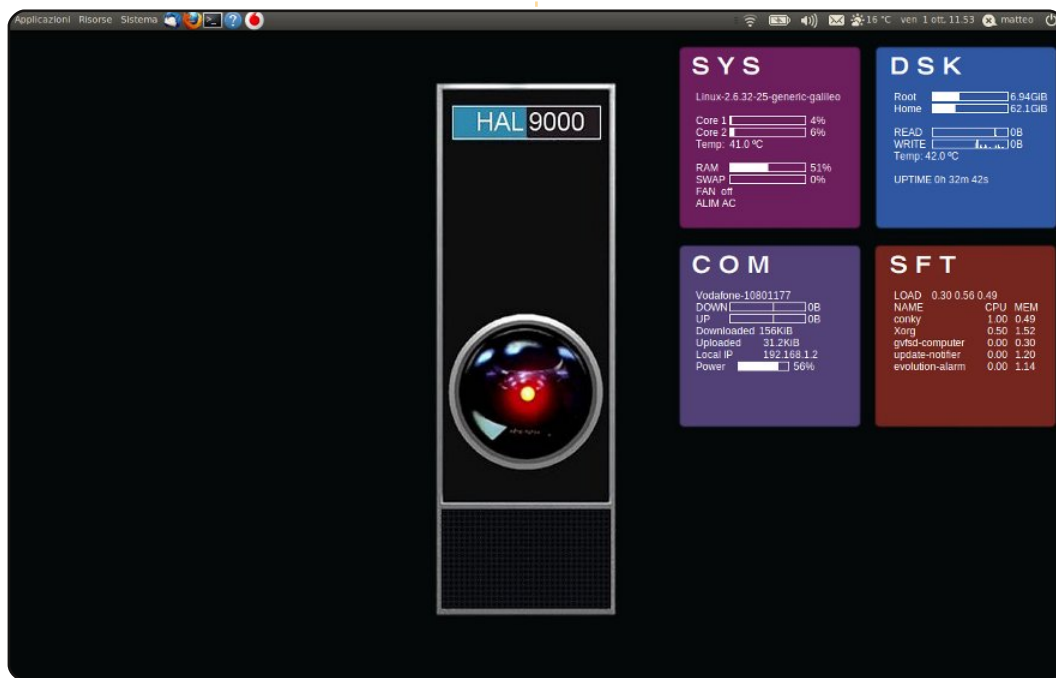
K **Beírtam a routerem jelszavát, de a hálózatkezelő továbbra is kéri a kulcsot.**

V Változtasd meg az SSID-t egyszerű, kisbetűs szóra.

Az én Desktopom

Íme egy lehetőség, hogy megmutasd a világnak az asztalod vagy a PC-d. Küldj képernyőképeket és fényképeket a misc@fullcirclemagazine.org e-mail címre. Kérlek mellékelj egy rövid, szöveges leírást az asztalodról, a saját gépedről vagy az asztalod ill. a PC-d bármely egyéb érdekességeiről.

Ez az én desktopom. Van egy Toshiba Equium A100-055 notebookom, amit 2007-ben vásároltam. A processzora egy Intel Core2 Duo T5200, 1 GB RAM-al és 120 GB HDD-vel.

Ubuntut használok a 9.04-es kiadás óta, és most telepítettem az Ubuntu 10.04-et Compiz-al és Conky-val. Nagy rajongója vagyok a 2001 – Űrodüsszeia-nak és a rendszert a HAL9000 mintájára alakítottam ki. A Conky úgy néz ki, mint a monitorok a moziban. Nagyon szeretem az egyszerűséget és szeretem a rendszert irányításom alatt tartani.

Matteo Masini

Íme az asztalom, Ubuntu 10.10-et használok, Gnome-mal, screenletekkel, és Avant Window Navigatorral. Itt a Shiki-wise témát és az Elementary ikonokat alkalmaztam, mindkettő elérhető az Ubuntu tárolókból.

A laptopom specifikációja:

- Model: Toshiba Satellite L510
- CPU: Intel Centrino 2,1 GHz-es
- RAM: 2 GB
- Grafikus kártya: ATI Mobility HD Raedon 4530, 1GB
- HDD: 320 GB

Mohammad Hasszán Zunayed

Újdonsült Ubuntu felhasználó vagyok, október 10-én telepítettem a laptopomra (Thinkpad) a 10.10-es változatot. Eddig minden tökéletesen működik. Az Ubuntu szoftverközponton keresztül dock-ot adtam az asztalomhoz, így bármely alkalmazást gyorsan indíthatom – beleértve a qq-t, Firefox-ot, Rythmbox-ot, és persze a szoftverközpontot. Ugyanakkor, a panel a képernyő tetejére került. Ezzel egy kicsit hasonlít a MAC-OS-re.

Az Ubuntu előtt gyakran Windowst használtam. Jelenleg 3 rendszer van (XP, Win7 és az Ubuntu) a számítógépeimen. A Win7-et nem használtam hosszú ideig, de az XP-t még nem tudom mellőzni. A számítógémem konfigurációja: CPU T4400, VGA Intel 4-es sorozat, 1 GB RAM, 250 GB-os merevlemez, 14 hüvelykes kijelző. A beépített kamera és mikrofon is rendben működik.

Logan

Kizárólag Linux-ot használok 1999 óta, és olvasom a Full Circle-t a 26. számtól, bár néhány korábbi számot is letöltöttem. Néhány hónappal ezelőtt frissítettem a rendszert a laptopomon Ubuntu 9.10-ről 10.04-re, és nemrég telepítettem az Ubuntu netbook felületét is.

Az Ubuntu netbook felület előtt csak a cairo-dock volt az asztalom alsó részén. Még mindig ott van, és a háttértem a kedvenc piros Audim. Az ikonok neve Azenis, az ablakkeret a Clearlooks, és a vezérlő a Crux.

A notebookom adatai:

HP Compaq CQ40

Intel Pentium Dual Core T4200@2.0GHz

2GB RAM

Lucid Lynx 2.6.32-25-generic kernellel.

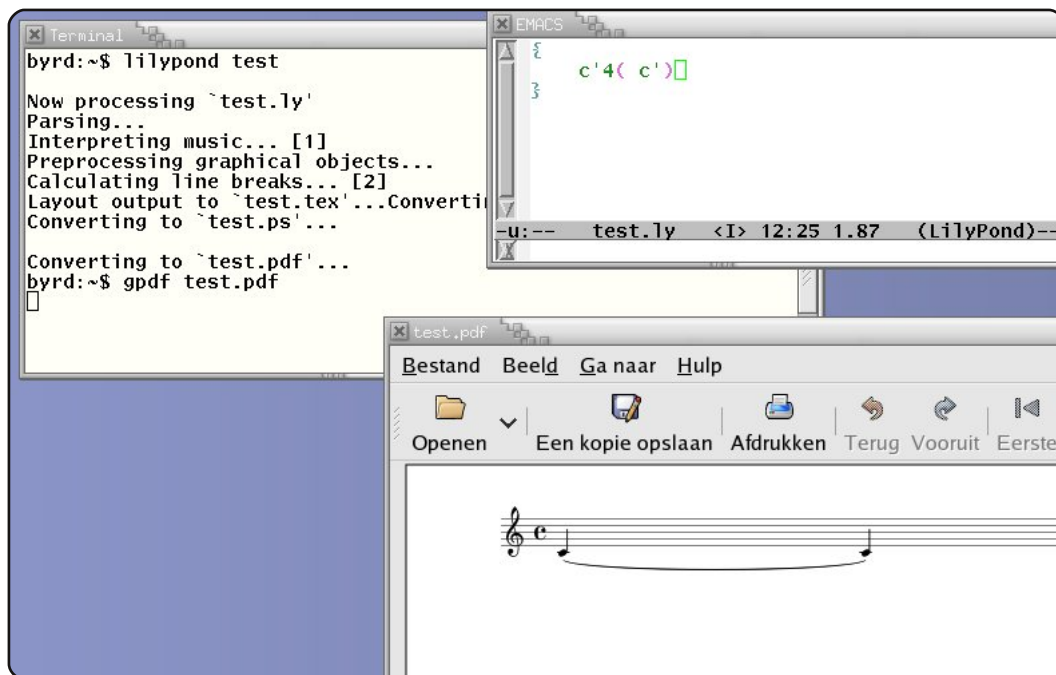
Abhishek Mathur

LilyPond

Weboldal: <http://www.lilypond.org/>

A két holland zenész (Han-Wen Nienhuys és Jan Nieuwenhuizen) által írt LilyPond a legnépszerűbb nyílt forrású kottairó alkalmazás a világon. A LilyPond egy nagyon jó és még egyszerű szkript nyelvvél is használható, ami támogatja a hangjegyeket, akkordokat, dalszövegeket, zenekari részeket és sok más egyebet. Hozzá tudod adni a szerzőt és dalszövegírókat, dűrt/mollt, a hangjegyekulcsokat és sok egyebet. Mindent exportálhatsz LaTeX, HTML vagy (beépülővel) OpenOffice.org -ba.

A LilyPond telepítéséhez használd a **lilypond** csomagot a universe tárolóból.

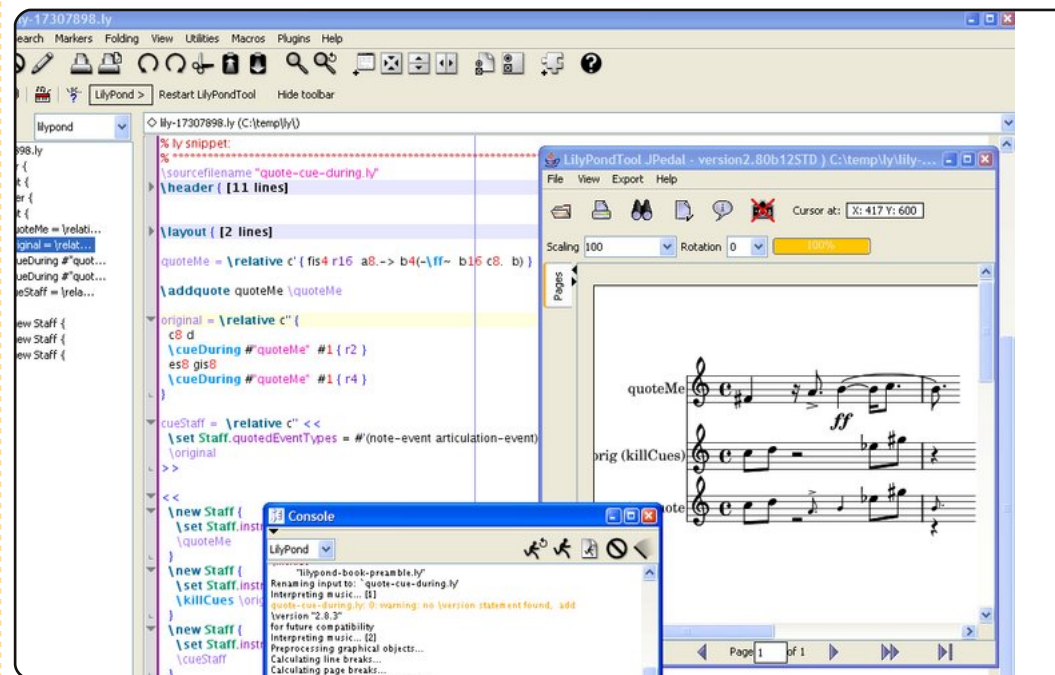

LilyPondTool

Weboldal: <http://lilypondtool.organum.hu/>

Ha szereted a minden-az-egyben alkalmazásokat, próbáld ki a LilyPondTool-t. Ez egy beépülő a jEdit java alapú kódszerkesztőhöz, ezért nem csak a beépülő (LilyPond debugger, kód kiegészítés és makrók), de a jEdit összes tudásával (bépülők, auto-ident, szintaxis kiemelés, stb.) is bír.

A LilyPondTool telepítéséhez először telepítened kell a jEdit-et a **jedit** csomaggal a universe tárolóból. Ha kész, két lehetőség van: vagy a jEdit Plugin Manager-rel, vagy a Sourceforge-ról (<http://url.fullcirclemagazine.org/e6ff17>) letöltött csomaggal telepítet.

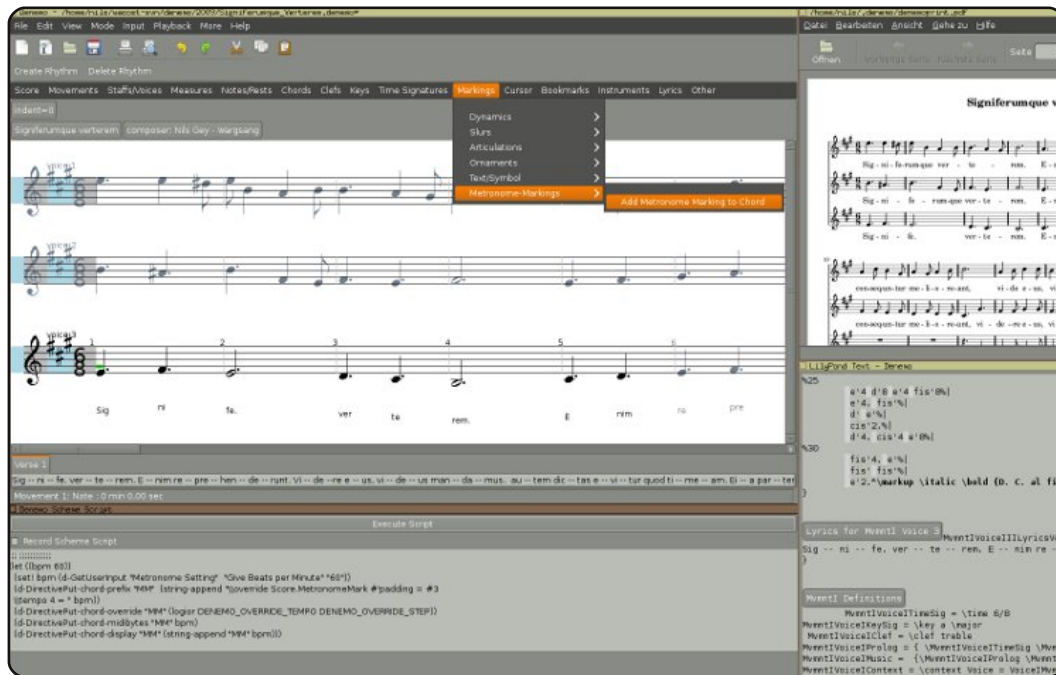

Denemo

Weboldal: <http://www.denemo.org/>

A legtöbb zenész nem lesz túl izgatott, ha egy egyszerű szövegszerkesztőt és egy zavarosan kinéző szkript nyelvet mutatsz neki. A Denemo egy nagyszerű megoldás. A több, mint egy évtizede fejlesztett program felhasználóbarát GTK+ programként viselkedik a LilyPond-hoz. Használhatod a billentyűzetet vagy a MIDI eszközt a bevitelhez. Támogatja még a makró-szerű szkripteket és jó sok billentyűzetkombinációt is tud. Szerkesztheted továbbá a Lilypond fájlokat, exportálhatsz PDF, MINI vagy PNG formátumba.

A Denemo telepítéséhez használd a **denemo** csomagot a universe tárolóból.

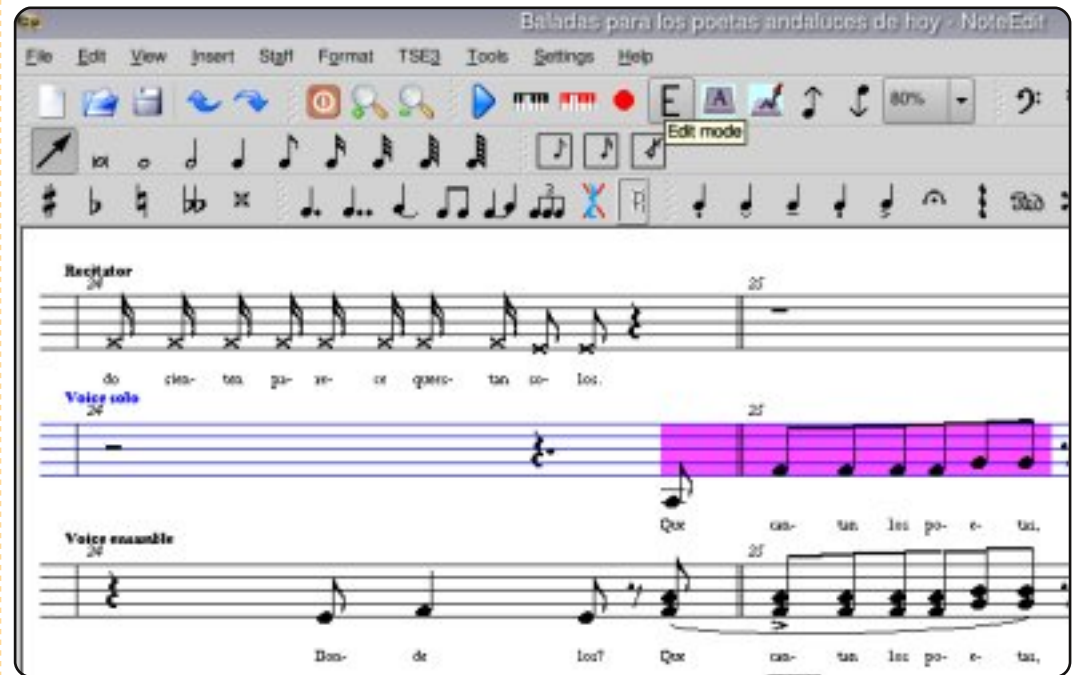

NoteEdit

Weboldal: <http://noteedit.berlios.de/>

Ha Kubuntu felhasználó vagy, talán a KDE alapú NoteEdit-et részesíted előnyben. A legtöbb LilyPond-szerű funkciót tudja, mint dalszövegek írása vagy többféle automatikus eszköz (mint pl. automatikus taktus elhelyezés). Az előnézet segítségével megtekintheted a művet a MIDI lejátszóval, majd többféle fájlformátumba exportálhatsz, akár sima szöveggé is, amit bármivel szerkeszthetsz GUI nélkül.

A NoteEdit telepítéséhez használd a **noteedit** csomagot a universe tárolóból.

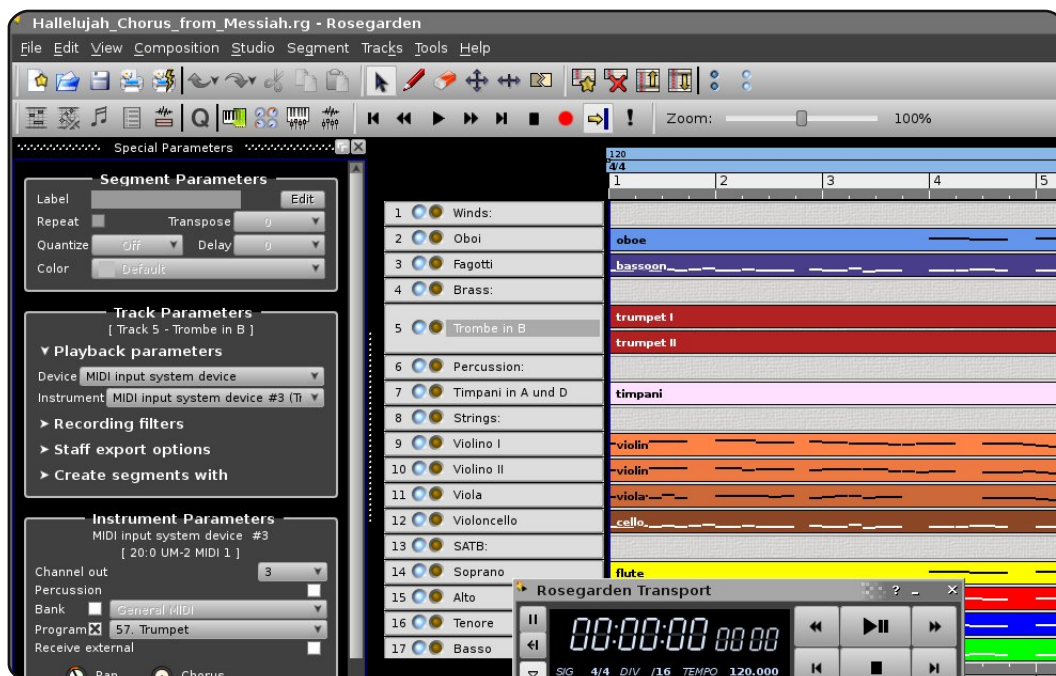

Rosegarden

Weboldal: <http://www.rosegardenmusic.com/>

Ha egy még teljesebb csomagra van szükséged, adj egy esélyt a Rosegarden-nek. Több, mint egy hangsorrend-vezérlő, inkább nagy tudású partitúra szerkesztő. Nemcsak a MIDI bemenetet, de a keverő és szintetizáló eszközöket is támogatja. Amint elkészült az összes mixelt zenéd, exportálhatod a Lilypond-ot használó motorral. Mindent a JACK keretrendszeren keresztül csinál, tehát sok zenei alkalmazásba integrálódhat a Rosegarden.

A Rosegarden telepítéséhez használd a **rosegarden** csomagot a universe tárolóból. A Rosegarden előre telepítve érkezik az Ubuntu Studio-val.

Az **Ubuntu UK podcastet** az Egyesült Királyság Ubuntu Linux közösségének tagjai készítik.

Célunk, hogy aktuális és hasznos információkat osszunk meg az Ubuntu Linux felhasználókkal szerte a világon. Az Ubuntu Linux és a Szabad Szoftverek minden területével foglalkozunk, és mindenkire szólunk a kezdő felhasználótól egészen a tapasztaltabb programozókig, a parancssortól a legújabb grafikus kezelőfelületig.

A műsort az Ubuntu UK közössége készíti, az adásra vonatkozik az Ubuntu Code of Conduct, így bármilyen életkorú hallgató számára ajánlott.

<http://podcast.ubuntu-uk.org/>

ubuntu uk podcast

Download

Elérhető MP3/OGG formátumban Miro-n és iTunes-en keresztül vagy közvetlenül az oldalról.

Közreműködnél?

Az olvasóktól várjuk a magazinban megjelenítendő új cikkeket! A cikkek irányvonalairól, ötletekről és a kiadások fordításairól a <http://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine> wiki oldalunkon olvashatsz. Cikkeidet az alábbi címre várjuk: articles@fullcirclemagazine.org

Ha **hírt** szeretnél közölni, megteheted a következő címen: news@fullcirclemagazine.org

Véleményed vagy Linux-os **tapasztalataidat** ide küldd: letters@fullcirclemagazine.org

Hardver és szoftver **elemzéseket** ide küldhetsz: reviews@fullcirclemagazine.org

Kérdéseket a „Kérdések és válaszok” rovatba ide küldd: questions@fullcirclemagazine.org

Az én **Desktopom** képeit ide küldd: misc@fullcirclemagazine.org

... vagy látogasd meg **fórumunkat**: www.fullcirclemagazine.org

A FULL CIRCLE-NEK SZÜKSÉGE VAN RÁD!

Egy magazin, ahogy a Full Circle is, nem magazin cikkek nélkül. Osszátok meg véleményeiteket, desktopjaitokat és történeteiteket. Szükségünk van a „Fókuszban” rovathoz játékok, programok és hardverek áttekintő leírására, a „Hogyanok” rovatban szereplő cikkekre (K/X/Ubuntu témával); ha bármilyen kérdésetek, javaslatotok van, nyugodtan küldjétek a következő címre: articles@fullcirclemagazine.org

46. szám cikkeinek leadási határideje:
2011. február 6, vasárnap

46. szám megjelenési ideje:
2011. február 25, péntek

Full Circle Csapat

Szerkesztő - Ronnie Tucker
ronnie@fullcirclemagazine.org

Webmester - Rob Kerfia
admin@fullcirclemagazine.org

Kommunikációs felelős - Robert Clipsham
mrmonday@fullcirclemagazine.org

Podcast - Robin Catling
podcast@fullcirclemagazine.org

Fordítók

Palotás Anna
Csíkós Donát
Csősz Krisztián
Gusztin Rudolf
Hélei Zoltán
Kovács Roland
Somlói Richárd

Somogyi András
Szabó Péter
Takács László
Talabér Gergely
Tömösközi Máté
Ferenc

Korrektor

Lovas Róbert

Szerkesztő

Lelovics Zoltán

Nagy köszönet a Canonicalnek és a fordítócsapatoknak világszerte, továbbá *Thorsten Wilms*-nek a jelenlegi Full Circle logóért.

